

1. udkast

Liste over farlige/krævende hunderacer

Danmark = DK
 Tyskland = DE
 Norge = NO
 Storbritannien = GB
 Spanien = ES
 Frankrig = FR
 Schweiz = CH
 Østrig = AT

Racer	Forbudt	Særlige krav	I. Jarnvad	Udvalgets bemærkninger (Fra 4. møde)
Pit bull	DK, GB, NO, CH	DE, ES, CH	Kamphund	
Tosa inu	DK, GB, NO	FR, CH, AT, ES	Kamphund	DKK: Racen hedder kor- rekt tosa inu.
Fila brasil.	GB, NO	ES, CH, AT	Muskelhund	DKK: større end rottwei- leren, tættere på grand danois.
Dogo ar- gentino	GB, NO	ES, CH, AT	Muskelhund	DKK: Ej farligere end rottweiler, schæfer
Amstaff	NO, CH	DE, FR, ES, CH, AT	Kamphund	
Bullterrier	CH	DE, CH, AT	Kamphund	DKK: Avlet så sløve, at det er dovne hunde i dag
Staff. bull- terrier	CH	DE, ES, CH, AT	Kamphund	DKK: Engelsk bullterrier i modsætning til amstaff. Ej problem, små engelske "nanny-dogs"
Staff. ter- rier		FR		DKK: Samme som staf- fordshire bullterrier
Shar pei			Kamphund	
Bull mastiff		FR, CH, AT	Muskelhund	DKK: Hunde på over 50 kg.

(mastiff?)				
Eng. bull mastiff			Muskelhund	DKK: Ikke farlig.
Eng. bulldog			Muskelhund	DKK: Ikke farlig.
Amr. bulldog		CH	Muskelhund	DKK: Ej anerkendt race – er reelt en pit bull. Findes to klubber, der stambogsfører amerikansk bulldog i DK. DKK mener, at man bør holde sig til de af FCI anerkendte racer, ellers risikere man en masse små stambogsførende klubber.
Dogo canario (presa canario)		CH	Muskelhund	DKK: dogo canario hed tidligere presa canario (dvs. samme slags hund).
Cane Corso		CH	Muskelhund	
Mastino Napolitano		CH, AT	Muskelhund	
Mastino Espanol		CH, AT	Asiatisk HV-hund	
Rottweiler		FR, ES, CH		
Akita Inu		ES		
Boerbull		CH		
Dogge de Bordeaux		CH, AT		
Deutche dogge		CH		DKK: Samme race som Grand Danois
Ciarplanina		CH		
Mastino del Tibet		CH	Asiatisk HV-hund	DKK: Været i DK i 20 år og har ikke givet problemer
Anatolsk schæfer		CH		DKK: Anatolsk hyrdehund?
Kaukasisk		CH		DKK: Kaukasisk hyrde-

schæfer				hund?
Schæfer fra Centralasien		CH		DKK: Hyrdehund fra Centralasien?
Tysk schæfer		CH		
4 belgiske schæfere		CH		DKK: Belgisk hyrdehund?
Hollandsk schæfer		CH		DKK: Hollandsk hyrdehund?
Tjekkosllovakisk ulvehund		CH		
Beauceron		CH		
Komondor		CH		
Kuvasz		CH		
Sydrussisk schæfer		CH		DKK: Sydrussisk hyrdehund?
Schæferhund der Tatra		CH		DKK: Hyrdehund der Tatra?
Dobermann		CH		
Argentinsk mastiff		AT		
Ridgeback		AT		
Kangal			Asiatisk HV-hund	DKK: Bør være obs. på denne. DKK: Er dog ikke en anerkendt hunderace.
Anatolsk Hyrdehund			Asiatisk HV-hund	
Maremma			Asiatisk HV-hund	
Ovtcharka			Asiatisk HV-hund	DKK: Bør være obs. på denne.
Cão da serra da estrela			Asiatisk HV-hund	
Polski owczarek podhalański			Asiatisk HV-hund	DKK: Kender den ikke.

Pyreneisk mastiff			Asiatisk HV-hund	DKK: Ej farlig.
Pyreneerhund			Asiatisk HV-hund	DKK: Været i DK i 50 år som selskabshund
Tomjak			Asiatisk HV-hund	DKK: en vogtende balkanhyrdehund med stor parallel til ovcharkerne – findes dog en del udstillingshunde, som er knap så skarpe.

Michelle Argir

Fra: Vibeke Knudsen [VIKN@dansk-kennel-klub.dk]

Sendt: 7. oktober 2009 12:18

Til: Michelle Argir

Emne: SV: Opfølgning på 4. møde i Hundeudvalget

Kære Michelle

Ad 1

Dogo canario hed tidligere presa canario og er altså samme slags hund. Begge betegnelser dukker fortsat op. Tornjak er en vogtende balkanhyrdehund med stor parallel til ovcharkerne - om end der formodentlig findes en del udstillingshunde, som er knapt så skarpe.

Ad 4

Der er to små, danske klubber, der stambogsfører amerikansk bulldog i Danmark. Det vil være mere end stærkt betænkeligt, hvis man anerkender sådanne stambøger i relation til udvalgets problemstillinger. Så vil der nemlig med lynets hast også opstå et utal af små stambogsførende klubber i ind- og udland, der giver sig til at stambogsføre allehånde "interessante" kaphundetyper og vogtende hyrdehunde af ikke FCI anerkendte racer som f.eks. kangal og karakachan. Hvis den tænkning skal give mening - og det kan der godt være ræson i at arbejde med - (for jeg) at det er nødvendigt at holde sig til de FCI anerkendte stambøger.

Til illustration er nedenfor indklippet supplerende oplysninger om amerikansk bulldog fra de to amerikanske stambogsførende organisationer (der er flere). Ingen af dem er anerkendt af FCI. Bemærk, at man også i USA slås med problemet "renracethed" (7/8 problematikken), hvor der stadig ses indkrydset pitbull - præcis som herhjemme.

Mvh

Vibeke Knudsen

Supplerende oplysninger om amerikansk bulldog**Wikipedia svar**

The AKC does NOT register American Bulldogs. The American Bulldog is not a mixed breed and can be registered with both the NKC (national kennel club) and UKC (United Kennel Club). It is not recognized by the AKC for several reasons including the fact that the breed's original Breed club the ABA (American Bulldog Association) as well as many other AB fanciers are firmly against AKC recognition. Many are afraid that recognition by the American Kennel Club will be detrimental to the breeds working heritage; one look at AKC German Shepherd Dogs will give you the reason behind this fear. Their are two varieties of the AB, the standard and the bully. The NKC, which is the third oldest All Breed Registry in the United States, recognizes the two standards as two varieties of the same breed. This is similar to the AKC Beagle standard which has two varieties, the 13" and the 15", of the same breed. At NKC sanctioned conformation events the Standard dogs are shown separately from the Bullies until the Best in Show. United Kennel Club only recognizes one variety of the standard which is often referred to as the Hybrid Standard (a blend of the standard and bully).

National Kennel Club

As of September 22nd 2003, NKC will only register dogs that meet the 7/8 purity requirement. If the NKC finds any person (s) has registered any dog (s) that do not meet the 7/8 requirement, the papers on those dogs will be pulled and the registration nullified. Any repeat offender of this policy will be barred from all NKC Events and will no longer be given registration privileges. From this date forward all dogs with questionable or unverifiable lineage must be physically inspected by an authorized breed inspector to be considered for registration. The National Kennel Club has no intention of going back and investigating all dog previously registered; however, several dogs have been brought to our attention. If those dogs are bred back into the bloodline decreasing the Purity percentage we will refuse to allow those dogs to be registered.

To All American Bulldog Members & Clubs,

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

Akt.nr. X6

2009 NR. 5/30. 0 159

I have received 2 phone calls from 2 different Federal Agencies in Washington DC concerning the American Bulldogs and Hog Catches. The American Bulldogs are in danger of being labeled like the pit bull dogs were or they could be facing Federal regulations.

(Hog Catching = hund mod vildsvin)

http://images.google.dk/images?hl=da&q=catch+dog&um=1&ie=UTF-8&ei=iUDMSvKIJZLW-Qa1nKT0BA&sa=X&oi=image_result_group&ct=title&resnum=4

As the owner of the National Kennel Club, we will not be a part of destroying this great breed. We do not force anyone to hold shows likewise we can not stop any club from holding hog catches; however, we can and will bar any person or organization from National Kennel Club events that hold's, participates or attends these events. There will be no exceptions.

The National Kennel Club has worked hard to help the American Bulldog members, but I will not allow this company to be labeled in a negative light for a few shows. The American Bulldog is at a major crossroads we must all do what is necessary to make sure to choose the right path in order to preserve this wonderful dog.

Thank you,

Del Morgan

President & CEO

National Kennel Club

United Kennel Club

American Bulldog

Country of Origin: United States.

Size: Shoulder height: 20 to 27 inches.

Coat: The coat is short, stiff to the touch, and close. Any color combination is acceptable, except solid black, solid blue, or white with patches of black and tan.

Character: The American Bulldog is powerful, confident, and agile. It is naturally alert, inquisitive and fearless.

Temperament: This breed is affectionate toward children, if taught how to properly behave around them. It can be somewhat standoffish or aggressive around strangers. *Because they were originally bred to bring down bulls and other livestock, the instinct to be aggressive with other animals is strong.* Proper socialization is key.

Care: Not much grooming is required, however a good combing with a coarse comb is required when shedding.

Training: Training should begin as early in the American Bulldog's life as possible. It retains what it learns for a very long time.

Activity: This dog is very energetic and needs lots of exercise. Long walks, jogging, playing catch, or agility or skills trials keep it happy.

American Bulldog Team

American Bulldog Club Denmark

Fra: Michelle Argir [mailto:MAR@jm.dk]

Sendt: tj 06-10-2009 16:17

Til: jsv@dyrenes-beskyttelse.dk; ibm@dik.dk; dyreklinikken@skovlundedyrelinik.dk; pln@ankl.dk; bkl005@politi.dk; Cristina Angela Gulisano; ibm@adshome.dk; Vibeke Knudsen; jkm@olintern.dk; pernille.e.hansen@gmail.com; tonsborg@dch-danmark.dk

Cc: Mette Johansen; Michelle Argir

Emne: Opfølgning på 4. møde i Hundeudvalget

Kære medlemmer af hundeudvalget

I fortlængelse af vores møde i går har jeg som lovet vedhæftet Ratsudvalgets beretning af 2. oktober 2009 (som først blev offentliggjort i går) over beslutningsforslagene B 111, B 177 og B 184.

Herudover har jeg opdateret listen over bidrag, som efter mødet ser ud som følger:

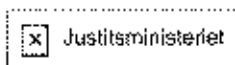
1. Vibeke tjekker om amerikansk bull dog er en anerkendt race i andre klubber.
2. Pernille og Ingeborg sender bidrag vedrørende udviklingen i antallet af skader på dyr.
3. Birgit sender notat om registrering af politiets pålæg til hundeejere.
4. Vibeke undersøger racerne dogo canario/presa canario og tomjak

5. Pernille og Ingeborg – kan én af jer hjælpe med (korrekt dyrlægefaglig) oversættelse af de engelsk kendetegn?

Da vi som bekendt forventer at have et samlet udkast til delbetænkning klar til næste møde, hører jeg gerne fra jer så hurtigt som muligt ☺.

På forhånd tak.

Mvh
Michelle

Michelle Argir
Fuldmægtig

Tlf.: 7226 8544
Mail: mar@jm.dk

Slotsholmsgade 10
1216 København K
7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Michelle Argir

Fra: Irene Jarnved [etgladhundeliv@mail.dk]
Sendt: 22. september 2009 15:56
Til: Michelle Argir
Emne: Re: Liste over racer
Vedhæftede filer: Raceliste, folketinget, sept. 2009.doc

Kære Michelle

Her følger racelisten, som vi aftalte pr. tlf. i sidste uge.

Mange venlige hilsner fra Irene Jarnved

----- Original meddelelse -----

Fra: Michelle Argir <MAR@jm.dk>
Til: irene@irenejarnved.dk
Cc: Michelle Argir <mar@jm.dk>, Mette Johansen <mjo@jm.dk>
Dato: Tor, 17. sep 2009 11:20
Emne: Liste over racer

Kære Irene

I forlængelse af vores telefonsamtale i dag skal jeg høre, om du kan lave en liste over de hund racer, som falder ind under hundetyperne hyrde- og vagthunde fra Syd- Østeuropa og Asien, kamphunde og muskelhunde.

Som vi talte om i telefonen skal du selvfølgelig tage de forbehold, som du finder nødvendige, herunder at man i dag ikke kender alle racerne på de omtalte hyrde- og vagthunde. Herudover må du også meget gerne anføre, hvilke racer af muskel- og kamphunde, som har været omtalt i debatten om farlige hunde, men som du ikke mener falder ind under din kategorisering af muskel- og kamphunde.

Hvis du har mulighed for at sende listen til mig i begyndelsen af næste uge, vil jeg være meget taknemmelig.

På forhånd tak.

Mvh
Michelle

bed specifikt om en udførelse af liste over de hund racer, der hører under de 3 hundetyper. /mar

Justitsministeriet

Michelle Argir Fuldmægtig Tlf.: 7226 8544 Mail: mar@jm.dk Slotsholmsgade 10 1216

København K 7226 8400 www.justitsministeriet.dk jm@jm.dk

LISTE OVER HUNDERACER TIL "HUNDEUDVALGET"

Kamphunde:

Staffordshire bull terrier, american staffordshire terrier, bull terrier, shar pei, pitt bull terrier (forbudt i Dk) og tosa (forbudt i Dk).

Kamphunde er racer, der er fremavlet til dyrekampe. Kulminearbejdere i England supplerede deres lave indtægt, ved at fremavle hunde, som de kunne arrangere kampe mod andre hunde eller tyre med. De er avlet til at reagere med reel aggression overfor andre dyr ved den mindste provokation. Når de kæmper, skal de skade modparten mest muligt. Og det gør de ved at bide fast i og slippe modstanderen igen og igen, hurtigt og mange gange.

De har en ekstrem høj smertetærskel, hvilket bevirker, at de bliver ved med at kæmpe, selv om de bliver skadet selv.

Muskelhunde:

Bull mastiff, eng. bull mastiff, dogo argentino, fila brasileiro, eng. og amerikansk bulldog, dogo canario, cane corso, fila brasileiro og mastino Napolitano.

Muskelhunde er racer, der er fremavlet som brugshunde til enten storvildtsjagt eller vogtning af områder. Og ikke reelt til kamp mod andre dyr.

For eksempel er en dogo argentino avlet til at opspore vildsvin og bide sig fast indtil jægeren kommer frem (den holder det fast i næsen eller ørerne). En mastino napolitano er samme type hund, men den er avlet til vogtning af områder og ikke til jagt. Den beskytter gårde og områder mod fremmed indtrængen og er derfor fremavlet med en mistro til fremmede individer – både dyr og mennesker. Andre racer indenfor typen er avlet til både jagt og vogtning (for eksempel en fila brasileiro).

Når muskelhundene bider, holder de fast i deres "bytte". De skifter ikke greb, som kamphundene gør.

Det er meget hårdføre og selvstændige hunde, der let kan reagere aggressivt i forhold til fremmede hunde. Det er fysisk store hunde, der kan ligne en kamphund for den almindelige hundeejer. Også fordi de kan reagere meget voldsomt overfor andre hunde. Men det er vigtigt at vide, at de ikke er avlet decideret til kamp.

De asiatiske hyrde- og vogtende hunde:

Kangal, anatolsk hyrdehund, maremma, ovtcharka, Cáo da serra da estrela, mastin espanol, polski owczarek podhalanski, tibetansk mastiff, pyreneisk mastiff, pyreneerhund, tornjak (de to sidstnævnte er efter sigende lidt blidere i temperamentet end de andre racer).

Er avlet til at vogte boområder og fåreflokke mod fremmed indtrængen.

På boområderne "patuljerer" hunden rundt på ejendommen og reagerer på alt mistænksom indtrængen (primært mennesker).

På sletterne bor den sammen med fårene og vogter dem imod udefrakommende rovdyr som ulve og bjørne. Den fremmede indtrængende bliver skambidt eller slået ihjel, så truslen ikke vender tilbage.

Rent genetisk skal disse racer være mistænksomme overfor alt fremmed, da det er hovedopgaven i jobbet at holde disse væk.

GENERELT FOR ALLE TRE HUNDETYPER:

Da jeg ikke har egne erfaringer med alle hunderacerne, kan jeg ikke udelukke nogen som værende ikke "aktuelle" i forhold de kategorier, de er placeret i allerede.

Der vil jo også være mange hunde, der umiddelbart ikke vil finde sin genetiske programmering frem med mindre de bliver provokeret til det.

Provokationen vil kunne være et menneske, der bevæger sig direkte i retning af hunden, en direkte øjenkontakt, en hund, der overskrider hundens kropszone osv. Altså helt almindelige hverdagssituationer, som kan mistolkes af hunden.

Men under muskelhunde vil jeg mene, at en stor del af bull mastifferne er "bedre" end det ry, de nu har fået efter nogle ubehagelige overfald af mennesker og hunde.

RACEKENDSKAB

TYPE- & RACEINDELING

Efter Åsa Ahlbom og Agneta Geneborgs opdeling

TEMPEL- & HOFHUNDE

Er primært avlet til menneskeselskab og "vagtende" hund.

GRAVENDE HUNDE & ROTTEHUNDE

Er selvstændigt jagende på småvildt og slår det ihjel

TYPE- & RACEINDELING

Efter Åsa Ahlbom og Agneta Genøborgs opdeling

APPORTERENDE JAGTHUNDE

Jagthunde, der i samarbejde med jægeren henter vildtet på en jagt

STØDENDE & APPORTERENDE JAGTHUNDE

Jager i samarbejde med jægeren på 25 - 50 m.'s afstand, hvor den letter det levende vildt og henter det skudte

TYPE- & RACEINDELING

Efter Åsa Ahlbom og Agneta Geneborgs opdeling

STÅENDE FUGLEHUNDE

Jager i samarbejde med jægeren på 200 - 400 m. s afstand, hvor den letter det levende vildt og henter det skudte

GLAMMENDE JAGTHUNDE

Følger gøende et spor efter klovvildt i timevis.
Jægeren følger typisk efter på hesteryg (forbudt jagt mange steder)

TYPE- & RACEINDELING

Efter Åsa Ahlbom og Agneta Geneborgs opdeling

HURTIGT DRIVENDE JAGTHUNDE

Jager vildtet på synet. Løber det op og slår det ihjel (denne form for jagt er forbudt i Danmark)

STILLENDE JAGTHUNDE

Jager selvstændigt efter kløvildt som elge og bjørne og "stiller" det igennem en vedværende gøen. Jagten anvendes ikke i Danmark

TYPE- & RACEINDELING

Efter Åsa Ahlbom og Agneta Geneborgs opdeling

POLITI- OG TJENESTE HUNDE

Har meget varierende opgaver som for eks. bevogtning, forsvar, patruljering spor og eftersøgning.

TRÆK- & SLÆDEHUNDE

Trækker slæder og andre trækanordninger over kortere eller længere afstande

TYPE- & RACEINDELING

Efter Åsa Ahlbom og Agneta Geneborgs opdeling

SAMLENDE OG FLYTTENDE HUNDE

Samler og flytter færeflokke samt lettere vogtring

GÅRDHUNDE

Passer på dyrene og vogter boområder mod fremmed indtrængen – typisk med gøen

TYPE- & RACEINDELING

Efter Åsa Ahlbom og Agneta Geneborgs opdeling

HYRDE- & VAGTHUNDE

Centraleuropa

Passer på dyrene og vogter boområder mod fremmed indtrængen - typisk med trussel og evt. udfald

HYRDE- & VAGTHUNDE

Syd-, Østeuropa samt Asien

Passer på dyrene og vogter boområder mod fremmed indtrængen - typisk med trussel og evt. udfald

TYPE- & RACEINDELING

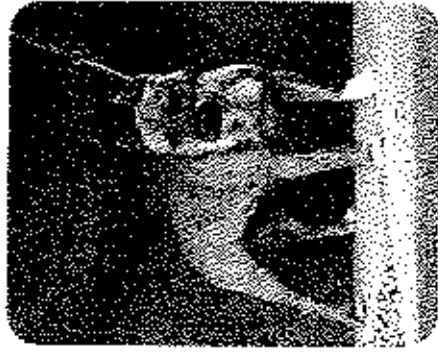
Efter Åsa Ahlbom og Agneta Geneborgs opdeling

MUSKELHUNDE

Bliver primært anvendt til storvildtsjagt og vogtning af ejendomme – visse er egnet til kamp mod andre hunde / dyr

KAMPHUNDE

Er avlet til kamp mod tyre og andre hunde af kulminearbejderne tilbage i 1600 – 1700 tallet. Bliver stadig anvendt til formålet i mange lande – også Danmark

”INTERESSANTE HUNDETYPER”

MUSKELHUNDE:

- Dogo argentino
- Fila brasileiro
- Cane corso
- Mastino napolitano

KAMPHUNDE:

- Bull terrier
- Staffordshire bull terrier (“staff”)
- American staffordshire bull terrier (“amstaff”)
- Shar pei

OPTAKTEN TIL HUNDEKAMP

KAMPEN

”INTERESSANTE HUNDETYPER”

HYRDE- OG VAGTHUNDE (Central):

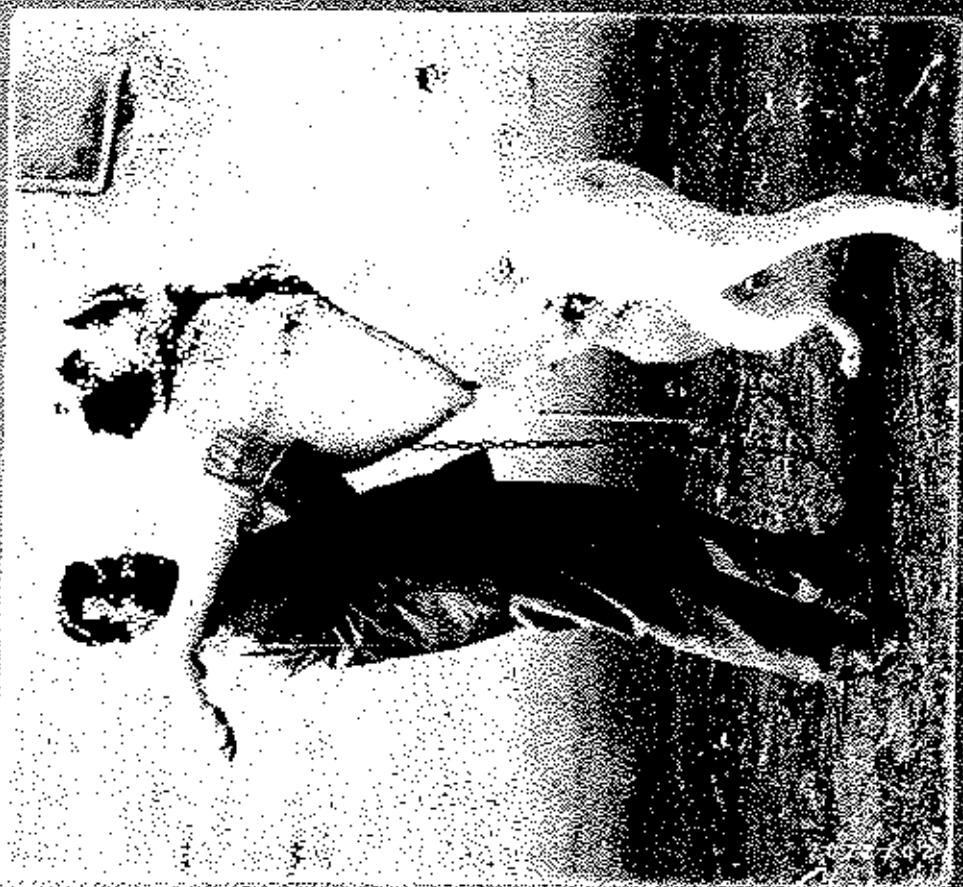
- Rottweiler
- Sct. berhardshund
- Sennenhundene
- Bouvier des flandres

HYRDE- OG VAGTHUNDE (Øst og Asien):

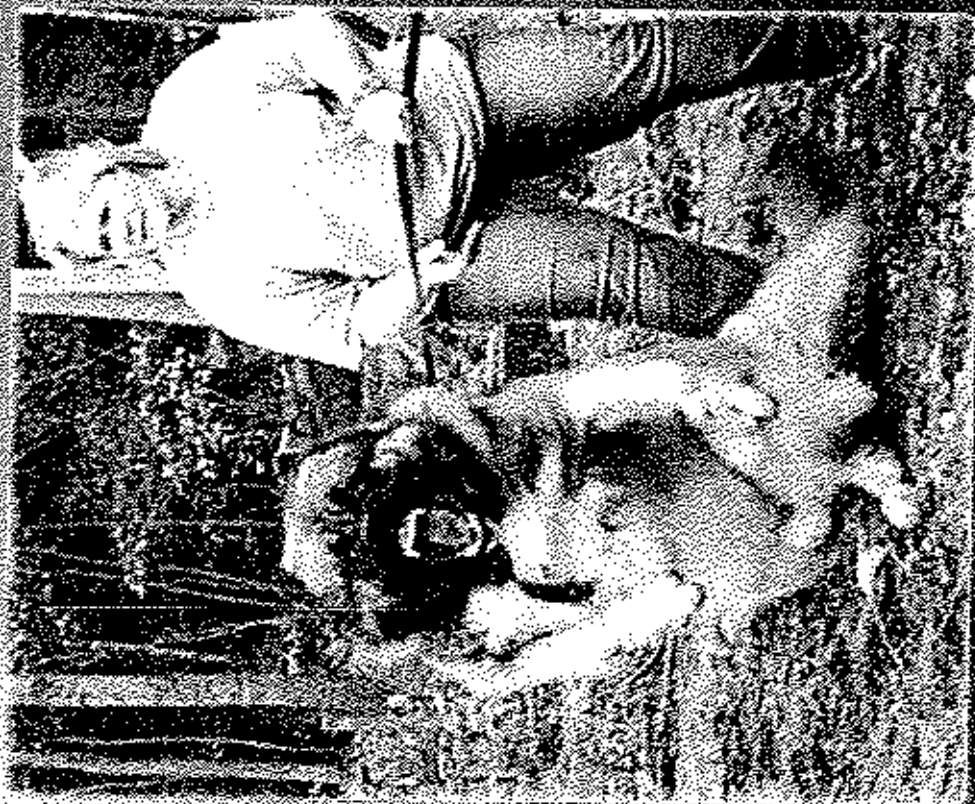
- Kangal
- Anatolsk hyrdehund
- Maremma
- Ovtcharka
- Tornjak
- Pyrenerhund
- Tibetansk mastiff

FULDVOKSEN KANGAL

OVCHARKA

VIDEOKLIP PÅ NETTET - YOUTUBE

AMSTAFF/PITT BULL ANGRIBER

LABRADOR:

http://www.youtube.com/watch?v=Rtu24Gh0_VY

OVTCHARKA BESKREVEVET OG

FREMVIST AF AMERIKANSK AVLER:

<http://www.youtube.com/watch?v=mMwRGVLuq1Y>

UNIV. BIBL. 60, 35720

Handeloven.

Det. S. Heide-Jørgensen.

1932.

8

17.6.2013
8

HUNDELOVEN

HAANDBOG FOR HUNDEEJERE

AFDRET OG ÅRSYAR SAAMT POLITIVEDTÆGTSBESTEMMELSER.
BUNDHÆDSVEDTÆGTSBESTEMMELSER, INDFØRSEL-
OG UDFØRSELREGULER, BESTEMMELSER
OM BYGDOMME M. M.

MEG HENVISNINGER, NOTER OG REGISTER
VED

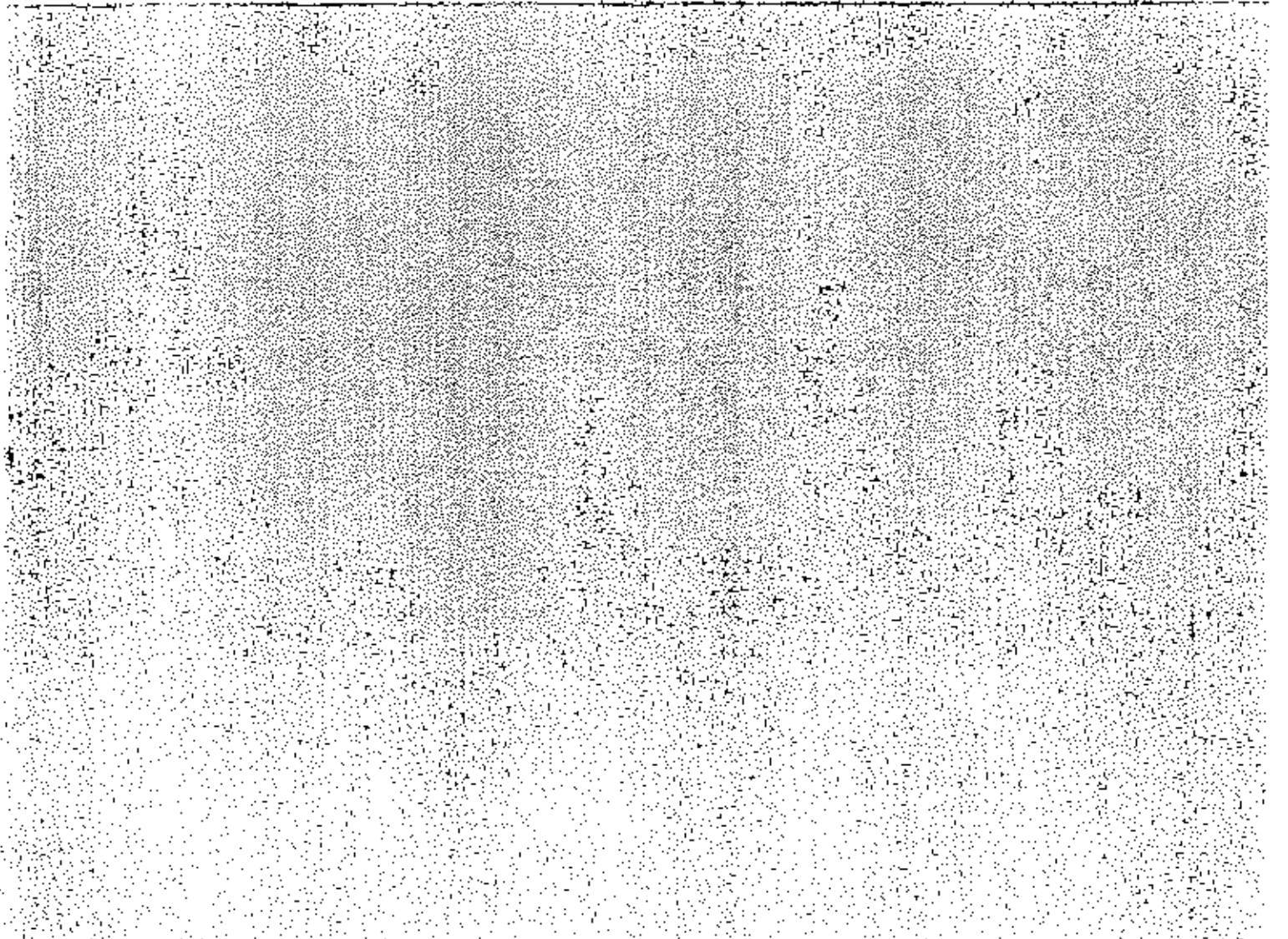
G. HEIDE-JØRGENSEN
DOMMER I HÅNDBØKERNES BOKS

HAGE & CLAUSENS FORLAG
(J. FR. CLAUSEN)
KØBENHAVN

HUNDELOVEN

HUNDELOVEN

HAANDBOG FOR HUNDEEJERE

VEDRØRENDE:

ÆGHT OG ANSVAR FOR HUNDE SAMT POLITIVEDTÆGTS-
BESTEMMELSER, SUNDHEDSVEDTÆGTSBESTEMMELSER,
INDFØRSELS- OG UDFØRSELSREGLER, BE-
STEMMELSER OM SYGDOMME M. M.

MEG HENVISNINGER, NOTER OG REGISTER

VED

G. HEIDE-JØRGENSEN

Danner i Frederiksberg Birk

1932

HAGE & CLAUSENS FORLAG
(EJ. P. CLAUSEN)
KØBENHAVN

INDLEDENDE REMÆRKNINGER

Hunden er, som bekendt, det af Husdyrene, som lever sit Liv borte under de frieste Vilkaar og navnlig ogsaa i nærmest Samkvem med Mennesker. Dette Forhold har ført til, at man har maattet regulere Hundehold, Brug af Hunde og navnlig ogsaa Ansvar for Hunde ved Love og andre Bestemmelser, som gaar i betydellig Grad ud over, hvad der er fæstsat for andre Husdyrs Vedkommende. Der er saaledes efterhaanden dannet et helt Sæt af Retsforskrifter om Hundehold og hvad dertil hører, og det er Fremstilling heraf og af den Domspraxis og administrative Praxis, som disse Forskrifter har affødt, der er nærværende Bogs Emne.

Idet der især er omgaaende Bogens Indhold henvises til Indholdsfortegnelsen, skal hertil kun knyttes følgende Bemærkninger: Det vil straks faldes i Øjnene, at den Side af Sagen, som Samfundsmagten har fandt det mest paatrængende at tage sig af, er at fastsætte Regler om Betingelserne for, at det tilstedes at holde Hund, og om det Ansvar, man dermed paadrager sig overfor sine Medmennesker. Der er lovgivet særlig herom, nemlig ved Lov Nr. 127, 18. April 1925. Denne Lov og dens Anvendelse og Førfølgning er nærværende Bogs ubetingede Hovedemne. Det behandles i Afsnit I med tilhørende Afsnit II. Paa den anden Side bør det dog nævnes, at Loven ogsaa har visse Bestemmelser sigtende til at beskytte Hunde; se herom dens § 7, Note 3) og § 11 med Note.

Samme Formaal, altsaa Beskyttelse af Hunde, har derhos den i Bogens Afsnit IX 5 nævnte Lov — der dog gælder Bør i Almindelighed — samt det, der er anført i samme Afsnits Pkt. 3 om Behandling af Hunde, som er fundne herreløse.

I nær Tilslutning til Afsnit I og II kommer Politivedtægts- og Sundhedsvedtægtsbestemmelser om Hunde, Afsnit III og IV.

At der findes Lovregler om Indførsel — II en vis Grad ogsaa om Udførsel — af Hunde samt om Foranstaltninger mod Sygdomme hos disse og visse andre Forskrifter med veterinært Formaal, er ikke andet, end hvad der ogsaa er Tilfældet for andre Husdyrs

Vedkommende. Disse Regler findes omtalt i denne Bog under Af-
snittene V, VI, VII og VIII. At sådant Omtale er funden nødven-
dig for Fuldstændighedens Skyld behøver formentlig blot at næv-
nes.

Endelig nævnes der i Bogens Afsnit IX forskellige spredte Be-
stemmelser m. m. vedrørende Hunde, som vel kan siges at være af
mere specielt Natur, men som dog er ment at være af praktisk
Betydning eller til en vis Grad karakteristiske. Jfr. herved det
ovenfor om Bestemmelser til Beskyttelse af Hunde anførte.

Af de benyttede Forkortelser betyder:

Just. Min. Justitsministeriet.
U. f. R. Ugeskrift for Retsvæsen.
(H), ved et Domsectat af Dommen er en Højesteretsdom.

I.

Lov Nr. 127 af 18. April 1925.

§ 1.¹⁾

Enhver, der holder Hund,²⁾ skal somledet³⁾ denne, inden den er
4 Måneder gammel, eller inden i Måneds efter, at han har erhver-
vet den,⁴⁾ eller efter at han er indflyttet Kommunen. Anmeldelse skal
endvidere finde Sted inden i Måneds, naar der indbrædes For-
andringer⁵⁾ med Hensyn til Afgiftspligten,⁶⁾ herunder dog ikke ind-
befattet Forandringer vedrørende Hundens Højde. Ved Anmeldelsen
skal der gives Oplysning om ethvert Forhold, som har Betydning
for Afgørelsen af Spørgsmålet om Afgiftspligten og dennes Omfang.
Anmeldelsen sker i Københavns og paa Frederiksberg samt i Køb-
stænderne, Plækkerne og Marskal for Politiet, paa Landet for Sogne-
fogeden.

Ved Anmeldelsen indføres Hunden i en dertil indrettet Proto-
kol,⁷⁾ hvorhos der tilføjes den et med Aarstal og Hundens Nummer
i Protokollen forsynet Tegn,⁸⁾ for saa vidt Hunden er afgiftsfril,
skal Tegnet tilige være forsynet med Ordet »Afgiftsfril«. Tegnet for-
nyes i hvert Aars Januar Måneds og skal bæres af Hunden anbragt
paa et Halsbånd.

I Landkommuner kan Sogneraadet afgøre, hvorvidt Bestemmel-
serne i 1ste og 2det Stykke skal finde Anvendelse.⁹⁾

1) a. Se ang. § 1 i det heds Pl. 1 i Just. Min. Circ. Nr. 125 af 1. September 1925
auf. i denne Bog nedenfor Side 20.

Om Forholdet se i J. andkommuner, se nrfr. Note 7).

b. Den foreskrevne Anmeldelse og Protokolering af Hunde skeer ved 1 første
Række til Kontrol med, at Lovens Regler om Afgift af Hunde bliver over-
holdt. Men, som nævnt i § 7, 2det Stk., skal Anmeldelse og Protokolering ske
ogsaa i de Undtagelsesafdelte, hvor Hunden er afgiftsfril; disse Undtagelser
nævnes i § 7.

c. Hvis en Kommunalbestyrelse vil indskærpe Bestemmelserne i § 1 ved Be-
stemmelser i Byghæde o. lign., saa Udgiften derved afholdes af Kommun-
kassen, se Just. Min. Skr. Nr. 392, 9. Decbr. 1902.

2) a. Man maa mærke sig, at §'ens Bestemmelser er rettede mod den, der volder Hund. Der siges ikke den, der ejer Hunden. Dette er siket med Forberedelse, saaledes som det ses af Bemærkningerne til Justitsministeriets Forslag til Loven, hvor det ender § 1 hedder: »Man har fundet det rettest at fastsætte, at Anmeldelses- og Afgiftsloven m. m. anvendes den, der holder Hunden, uanset hvem der ejer den.»

Dette betyder, at hvis en Hund ejer eller ejer sine Hund ud, og Lovens eller Lovens strækker sig ind i et nyt Afgiftsår (se herom § 8), da paabeholder Anmeldelsespligten, ligesom Afgiftspligten, fra det nye Afgiftsårs Begyndelse Laurbægeren eller Lejeren, men saa heller ikke Lejeren. Der skal selvfølgelig, og som ovennævnt ogsaa § 8, 3det Stk. viser, ikke anmeldes, eller betales Afgift, mere end eet Sted. Paa den anden Side skal, naar en Hund skifter Ejer, eller holder, i Aarets Løb, den nye Ejer, eller holder, foretage Anmeldelse for det resterende Aar inden de foreskrevne Friste, uanset at han tidligere § 8, 2det Stk., ikke skal betale Afgift fra det nye Aars Begyndelse.

b. Se i denne Forordning endvidere Bogen i L. f. R. 1888, S. 769, hvor det blev fastsat, at en Hund, som havde rjæt og besiddet en Hund i 3 Maaned, og som derefter havde solgt den til en Mand i Tyskland, men som efter Salget havde beholdt Hunden i omrent 1 Maaned, inden han sendte den til København, var pligtig til svare Hundeskat af Hunden (som i de første 3 Maaned havde havde været afgiftsfr, fordi den da holdes indelukket). Mønden fandtes altsaa at anses som »holder af Hunden i den Maaned, han havde haft den efter Salget, og det siges udtrykkelig i Dokumentet, som paabeholder den, der volder Hunden, inden Bogen til, om den rjæt af en anden.

Se om denne Bogen endvidere not. § 7 Note 2) b.

c. Da ogsaa Straffe- og Erstatningsbestemmelserne i § 13 gælder den, der volder Hunden, kan flere af de om dette Spørgsmaal foreliggende Domme have deres Betydning ogsaa for Spørgsmaalet om Anmeldelsespligten og Afgiftspligten; se herom de not. § 13, Note 2) b. 4. anførte Domme.

3) a. Msk. herved det ovfr. Note 1) b. anførte.

b. Om al Anmeldelsesbestemmelserne ikke behøver at gælde for Landkommuner, se not. §'ens 3de Stk.

4) Hunden skal aldrig anmeldes, inden den er 4 Maaned gammel. Hvis f. Eks. en Hund er skaffet som yngre end 3 Maanedes Hvalp, skal den først anmeldes, naar den er bleven 4 Maaned gammel, uanset at dens Indbringer mere end 1 Maaned efter Indbringeren. Jfr. herved not. § 8, Note 1) a, sidste Stk.

5) For Eks., at Hunden ikke mere holdes paa sædvanlig ensomt beliggende Sted, hvor Afgiften er nedsat efter § 2 eller § 3, 1ste Stk, sidste Punktum, eller at Afgiften skal forhøjes efter § 4, eller at Landkommunen indfører Købstads-Afgiftsregler i Hens. til § 5, eller at man i en Husstand paa Landet gaar over til at holde mere end een Hund, jfr. § 6, 1ste Stk., 1ste og 2det Punktum, eller at Bestemmelserne for Afgiftsret efter § 7 ikke mere er til Stede.

6) a. Msk. herved det ovfr. Note 1) b. anførte.

b. Om, at Bestemmelserne om Prolokollering og Tegning ikke behøver at gælde for Landkommuner, se not., Fens 3de Stk.

7) a. Denne Bestemmelse fandtes ikke i Justitsministeriets Forslag til Loven, men

blev indsat under Behandlingen i Lænsstinget, hvor Forslaget først blev forelagt.

b. Det er, som nuktet i Just. Min. Circ. Nr. 155, 1. Septbr. 1925, Hk. 1, Meddelelsen med 3de Stk. i § 1, at §'ens 1ste og 2det Stk. kun vil blive gældende i Landkommuner, saafremt Sognerådet vedtager det. Altsaa hvis Sognerådet blot forholder sig passivt, betyder 1ste og 2det Stk., ikke for Landkommuner. Jfr. herved not. § 6, Note 2) a og § 12, Note 2).

c. Det under b. sid. Citat. udtrykkes i Pkt. 1, at der ikke er noget til Hinder for, at Sognerådet kan bestemme, at Anmeldelsesreglerne i 1ste Stk. skal finde Anvendelse, men at Reglerne om Hundeskat i 2det Stk. ikke skal gælde.

Dermed kan det fornuftsvis ikke bestemmes, at der skal være Hunde-tesp, men ikke Anmeldelsespligt.

§ 2.

I København og paa Frederiksberg udgør Hundeaften 10 Kr. aarlig for Hunde, der maalt med Stangsmaal har en Højde fra Hodsædernes Plan til Skulderbladets Overside af ikke over 42 cm, og 20 Kr. aarlig for større Hunde. Afgiften kan af Kommunalbestyrelsen forhøjes indtil henholdsvis 20 og 40 Kr. aarlig. Kommunalbestyrelsens Vedtagelse af Forhøjelsen maa foreligge inden 3 Maaned før den 1. Januar, fra hvilken Forhøjelsen skal træde i Kraft. For saa vidt angaar Hunde, der holdes ved ensomt beliggende Steder i Kommunens Udkanter, kan Kommunalbestyrelsen bestemme, at Afgiften nedsettes eller bortfalder.)

Afgiften tilfalder Kommunen, der afholder Udgifterne til Tegning, Prolokoller o. lign.) i København bliver dog 10 pCt. af Afgiften at stille til Raadighed for Politidirektøren for efter dennes Skøn at anvendes til tilsvarende Formaal, som udenfor København fyldestgøres gennem Politikasernes Midler.

1) a. I København er Afgiften ved Kommunalbestyrelsens Bestemmelse af 10. September 1925 forhøjet til 20 Kr. aarlig for Hunde paa ikke over 42 cm's Højde og 40 Kr. aarlig for de større Hunde.

Paa Frederiksberg er Afgiften ikke forhøjet.

b. Det fremgik af Forhandlingerne om Loven i Landstinget, at det er Meningen, at Afgiften ikke kan forhøjes, uden at man medtager begge Hundeskat og Afgiften, altsaa forhøjes for begge Spørgsrets Vedkommende.

2) Saaedan Bestemmelse kan træffes til enhver Tid, altsaa ikke blot for en 1ste Januar at regne, se Just. Min. Circ. Nr. 125, 1. Septbr. 1925, Pkt. 2, 2det Stk.

3) Jfr. herved ovfr., § 1, Note 1) c.

§ 3.

I Købstæderne og (Fækkerne) samt Marstal udgør Hundeaften 10 Kr. aarlig for Hunde, der, maalt paa den i § 2 angivne Maade

har en Højde af ikke over 42 cm. og 20 Kr. aarlig for større Hunde. Afgiften kan af Byrådet forhøjes¹⁾ indtil henholdsvis 15 og 30 Kr. aarlig. Byrådets Vedtagelse af Forhøjelsen må foreligge ind- den 3 Maanedes For den 1. Januar, fra hvilken Forhøjelsen skal træde i Kraft. For saa vidt angaar Hunde, der holdes ved ensomt behørende Steder i Kommunens Udposter, kan Byrådet bestemme, ²⁾ at Afgiften nedsættes eller bortfalder.

Af Afgiften tilfalder der Politikassen,³⁾ som alholder Udgifterne til Tegning, 2 Kr. for hver Hund, medens den øvrige Del af Afgiften tilfalder Kommunen, der afholder Udgifterne til Protokol- ler o. lign.⁴⁾

1) Praktiske ligger alle i Sønderjylland og er: Aagtenborg, Christiansted, Hjør. Legnakloster og Nordborg.

2) Se ovfr. § 2, Note 1 b.

3) Se ovfr. § 2, Note 3).

4) Jfr. herved ndr. § 10, Note 1).

5) Derunder Udgifter til Rejseudgifter i Aviser o. lign., hvorved Overhol- delsen af Bestemmelserne i § 3 indskræmpes. se Just. Min. Skr. Nr. 302, 4. Decbr. 1901.

§ 4.

Holdes der i de i §§ 2 og 3 nævnte Kommuner¹⁾ i samme Hus- stand mere end en afgiftspligtig Hund, bliver der for hver over- skydende Hund at betale dobbelt Afgift, og denne erlægges, hvis Hundene har forskellig Størrelse, altid af den over 42 cm.²⁾

1) Se om Forholdet i Fandskommuner ndr. § 5.

2) I Just. Min. Skr. Nr. 284, 5. Novbr. 1890, Pkt. 1 og 2 findes Udtalelsen, som har deres velvorne Indvirkning, altsaa ogsaa under den nævnte Lov, For Besvarelsen af Afgiftsreglerne, naar der er mere end en afgiftspligtig Hund i en Husstand. Denne Skrivelse fastslaar, anvendt paa de nævnte Afgiftsoppler, følgende:

a. Holdes der 2 Hunde, begge under 42 cm, svares der lavest Afgift af den ene og det dobbelte deraf af den anden.

b. Holder der 2 Hunde, begge over 42 cm, svares der højrest Afgift af den ene

c. Holdes der 2 Hunde, den ene under, den anden over 42 cm, betales der lavest Afgift af den ene og det dobbelte af den højeste Afgift af den anden.

- Dette vil sige, at det altid bliver Hunden paa mere end 42 cm, som be- trægtes som *saverstørstedet*.

Skrivelsen udtaler sig ikke om et Hundeanstal paa mere end 2. For et sudsand vil Forholdet stikke sig sattees (det der ikke findes Grund til at luge Eksponer paa et større Antal end 3);

d. 3 Hunde, alle under 42 cm: Lavest Afgift af den ene og det dobbelte deraf af hver af de 2 andre.

e. 3 Hunde, 2 under og 1 over 42 cm: Lavest Afgift af den første, det dobbelte

af lavest Afgift af den anden, og det dobbelte af den højeste Afgift af den sidste.

f. 3 Hunde, 1 under og 2 over 42 cm: Lavest Afgift af den første og det dobbelte af højeste Afgift af hver af de 2 andre.

g. 3 Hunde, alle over 42 cm: Højest Afgift af den første og det dobbelte deraf af hver af de 2 andre.

Altsaa stadig anses den Hund, eller de Hunde, som er over 42 cm som hørende til eller udgørende de *saverstørstedet*.

§ 5.

I Landkommuner kan Sognerådet med Amtsrådets¹⁾ Samtykke lade Bestemmelserne i § 3, 1ste og 2del Punkturn²⁾ og i § 4 træde i Kraft, for saa vidt angaar bymæssigt bebyggede³⁾ Dele af Kommunen. Vedtagelse herom må foreligge inden 3 Maanedes For den 1. Januar, fra hvilken Bestemmelsen skal træde i Kraft.

1) Tilsvarende Bestemmelse fandtes i den tidligere Hundelov af 12. April 1889, § 5, dog at det nu var Justitsministeriet, som skulde give Samtykke. I Hen- holdt hertil har Justitsministeriet givet Samtykke til Købstadreglers Indfø- relse i en Række Landkommuners stiel bebyggede ... som Betrygningen ind- efter den tidligere Lov ... Distrikter. Disse Bestemmelser er indført, som udtalt i Just. Min. Cirkl. Nr. 125, 1. Septbr. 1895, Pkt. 3, ikke gyldige efter den nævnte Lovs Ikrafttræden, og derfor er det, hvor Indførte Køb- stadregler ønskes opretholdt, træffes nye Bestemmelser herom eller den nævnte Lovs § 5.

2) Se lovrådet om Fremgangsmaade m. m. ved Købstadreglers Indførelse næv- nede i det ant. Cirkulesskr., Pkt. 3, sidste Stk. Mra. derhos ndr. Note 1) 3) Endvidere udtalt i ant. Cirkulesskr., Pkt. 3, 2del Stk., sidste Punktum, at Købstadreglerne kan indføres til enhver 1ste Januar, naar Vedtagelse herom foreligger inden Udgangen af Septbr. Maaned.

3) Dette vil sige, at § 3, 2del Punktum, anses som hørende underes sammen med 1ste og 2del Punktum, at de 2 sidstnævnte Indførelse af sig selv medfører, at 1del Punktum følger med.

Se derimod om § 3, 4. Punktum, Just. Min. Skr. Nr. 151, 30. August 1900: Der blev spurgt, om Byrådets Bestemmelser efter 1del Punktum kan an- vendes analogisk m. ff. t. Afgiften af Hunde, som holdes ved ensomt bebyg- gende Steder i Udposterne af de med Amtsrådets Samtykke som by- mæssigt bebyggede belægnede Dele af en Landkommune, og Svaret gik ud paa, at Spørgsmaalet maatte besvares bekræftende.

b. Det må endvidere følge af Lovens Ord, at selv om Købstadreglerne i 1ste og 2del Punktum af § 3 indføres, Gaelder dog vedvarende Reglen i § 4, 2del Stk. om, at Afgiften altid tilfalder Kommunekassen. Herom stammer og- saa en Udtalelse fra den tidligere Retsinstans i Just. Min. Skr. Nr. 149, 2. April. 1896.

3) Herom foreligger en Dom i E. J. R. 1827, S. 140; Amtsbetredt—Jærnholt Sogneråd havde med Amtsrådets Samtykke besegt Hundelovens Afgiftsbe- stemmelser for Købstæder til Anvendelse paa en Del af Kommunen. En Hundejer, der boede i den nævnte Del af Kommunen, protesterede imod at betale den forhøjede Afgift, fast blev fjorde Gældende, at hans Hellig ikke kunde siges at ligge i en bymæssigt bebygget Del.

Duomra stammer, at det tilkommer Domstolelse at sævne over, om Lovens Bestemmelser for Kjøbslægtens Indførelse, altsaa hynsaasig Bebyggelse, er til Stude. I den forevigeende Sag fandtes ikke at være tilfældet, og Hundevæven kom derfor kun til at betale Afgift efter de almindelige Landkommunesregler i § 6, altsaa uden Forpligtelse.

§ 6.7)

Hvor der i en Husstand paa Landet kun holdes een Hund, er denne afgiftsfr; dog kan Sogneraadet bestemme, at der af saadanne Hunde svares en Afgift af 5 Kr. aarlig. Holdes der flere Hunde, svares der Afgift af dem alle,*) 5 Kr. aarlig af den første Hund og 10 Kr. aarlig af hver af de øvrige. Personer, der holder Hund og er Medlemmer af andres Husstand,*) betaler, saafremt der i det ene ikke holdes andre Hunde, 5 Kr. aarlig af den første Hund og 10 Kr. aarlig af hver af de øvrige; i modsat Fald betales de 10 Kr. aarlig for hver Hund. Holdes der i en Husstand flere end 2 Hunde, kan Sogneraadet for det overskydende Antal forhøje Afgiften til 20 Kr. for hver Hund, saaledes at Hunde, der holdes af de i følgende Punktum nævnte Personer,*) i første Række betragtes som overskydende. Sogneraadets Vedtagelse af Afgiftspligt i Henhold til Iste Punktum saavel som af Forhøjelser maas foreligge inden 3 Maanedes for den 1. Januar, fra hvilken Afgiftspligten eller Forhøjelsen skal indtræde.

Agiften med Fradrag af Udgifterne til Teg, Protokoller*) o. lign. tilfalder Kommunekassen.

Det paahviler Sogneraadet at føre Hslyn med Lovens Overholdelse og at anmelde Overtrædelser til Politimesteren.

- 1) Se herved Just. Min. Nr. 725, i. Septbr. 1825, Pkt. 3 (anf. i denne Bog S. 24).
- 2) Det vil sige, at sek længe Sogneraadet ikke har truffet saadan Bestemmelse, er Husstanden afgiftsfr.
- 3) Naar der er flere Hunde, kan Sogneraadet ikke forhøje Afgift, se anf. Cirkl. 1825, Pkt. 3, Iste Stk.
- 4) Disse Medlemmers Afgiftspligt er ubestemt og kan altsaa ikke fastsættes af Sogneraadet, se anf. Cirkl. 1825, Pkt. 3, Iste Stk.
- 5) Altsaa Personer, der er Medlemmer af andres Husstand. Det bliver saaledes, som ogsaa udtaalt under Landstingets Behandling af Loven, altid disse Personer, som kommer til at betale den forhøjede Afgift.
- 6) a. Det maas herved høves i Erindring, at det, som anført ovfr., § 1, Note *) i og c, altid bevar sin Sogneraadet, om der skal anvendes Hundetegn, og om Hundene skal protokolleres. Det vil sige, at Afgiftspligt paa Landet ikke nødvendigvis medfører, at der ogsaa skal benyttes Tegn og Protokoller. Det saarurlige vilde umiddelbart være, at disse Ting, altsaa Afgiftspligt og Tegn og Protokollering saavidt som Anmeldelsespligt, altid togtes ad. Saaledes

var det ogsaa efter Justitsministeriets Forslag til Loven, idet dette Forslag, som anført ovfr., § 1, Note 1) a, ikke havde Bestemmelsen i § 1, sidste Stk., om, at Tegn- og Protokollerings- samt Anmeldelsesbestemmelserne kun gælder paa Landet, naar Sogneraadet bestemmer det; se herved ovfr., § 1, Note *) b.

b. Se herved indfr. § 5, Note 1) b.

§ 7.

Hunde, der er under 4 Maanedes*) gamle, samt Hunde, der bestandig, naar de ikke er forspandt som Trækkdyr*) holdes indelukkede*) paa afsperret Plads,*) er fritaget for Afgift*) og medregnes ikke ved dennes Fastsættelse.

Københavns Magistrat og udenfor København Kommunaltbestyrelsen kan efter Ansejning i det enkelte Tilfælde indtrømme Næststiftelse eller Effektivelse af Afgiften, hvor Omstændighederne særlig taler derfor,*) saasom for blinde, døve og enlig stiftede gamle Personer.

- 1) Se herved ovfr. § 1 om, at heller ikke Anmeldelsespligten, hvor saadan er gældende (se herom ovfr. § 1, Note *) b og c) indtræder, for Husstanden er 4 Maanedes gammel.
- 2) Altsaa Hunde, der ved 4) daglig holdes indelukket, med som kommer løs af og til i anden Eggenstab end sin Trækkdyr, i. Eks. til Jagtbrug, er ikke afgiftsfr.
- 3) Efter den tidligere Lov, af 12. April 1823, § 7, var Lænkende afgiftsfr; dette gælder ikke mere, og det skyldes et af Dyreretsforeningerne fremsat ønske, at Lænkehunde ikke mere er afgiftsfr som svandene, hvortil de naturligvis er afgiftsfr, naar Pladsen, hvor de er bundede, er afsperret. I øvrige har ogsaa en Dom i E. J. R. 1827, S. 172, udtrykkelig udtalt, at der skal svares Afgift paa Lænkehunde, idet disse ikke omfattes af Lyndtagelsesbestemmelsen i Lovens § 7, Iste Stk.
- 4) Se om hvad der haves til afsperret Plads:
 - a. Just. Min. Nr. 198, 16. Decbr. 1826. Der blev spurgt, om en Gaardsplads eller Have, der er indhegnet med saa højt Hegn, at en Hund ikke kan springe over det, men hvortil der er Adgang for alle og enhver skal ved Aabning af en Løbbe eller Port i Foguet, er uafgørelsel Plads.
 - Ministriet udtalte, at Forespørgselen efter dets Formenting maas besvares hersegtende.
 - b. Just. Min. Nr. 72, 14. April 1827. Der blev spurgt, om Afgiftsfrigheden efter § 7, Iste Stk., kommer til Anvendelse paa Hunde i et Hundeshulter, hvor Hundene holdes indelukket i en Villaveranda med tilhørende lukket Løbegang i den til Villau hørende Have.
 - Ministriets Svar lyder paa, at Hunde i Hundeshulter med Hensyn til Afgiftspligt er udfølgende de samme Regler som andre Hunde, saaledes at de kun er afgiftsfr, saafremt det følger af ... § 7, og at Justitsministeriet ser frugt ... 1, at den omhandlede Villaveranda med tilhørende lukket Løbegang ikke kan anses som en afsperret Plads i den Forstand, hvortil dets Udtryk længes i § 7. c

Afgift af alle de (afgiftspligtige) Hunde, som er tilbedt i Løbet af det forudgående Aar (altsaa i Eksemplet 1931), dels at denne Afgift forfalder til Betaling 1. Januar 1932, med Frist til Erklærelse til denne Maanedes Udgang.

Se derimod om afgiftspligt, som indtræder i Aarets Løb, sidst. Note 5), 2) a. § 8. 1ste Stk., 3de Punktum, gives Regel om den Afgift, som skal betales i Aarets Løb af en i Aarets Løb tilbedt Hund, og Bestemmelserne siger, at Afgiftspligten indtræder ved Tilbedet af Anmeldelsesfristens, svikler efter § 7 nr 4 Maaneders efter Hundens fødsel eller i Maaned efter at Ejeren har erhvervet den, ved Køb, Gave m. m. Hvis f. Eks. en Hund jule 10. Februar, da skal den anmeldes senest 16. Juni, og Afgift skal da svares før 17den Iu 16. Juni til Aarets Udgang, hvilket vil sige med samme Betøb som for et helt Aar.

Hvis derimod Hunden er jule 1. Eka. 19. Marts, da skal den ikke anmeldes før senest 13. Juli, og saa slipper Ejeren i Tilholdt til § 8, sidste Stk., med at betale et halvt Aars Afgift.

Ysa ganske tilsvarende Maade skal det, naar en Hund erhverves ved Køb, Gave m. m., hus at i saa Fald Afgiftspligten indtræder i Maaned efter Ejerværelsen. Herved skal dog erindres, at hvis Hunden købes som yngre end 4 Maaneders Bvelp, da kommer Lovens § 7, 1ste Stk., i Bestaatning. Denne Bestemmelse siger, at Hunde overbevist ikke bliver afgiftspligtige, før de er 4 Maaneders gamle, og ifølgelig indtræder for den, der køber en Bvelp naar under 4 Maanedes, Afgiftspligten ikke, før der er gaaet saa lang Tid efter Købet, at Hunden er bleven 4 Maaneders gammel.

Det er, selvfølgelig, Hmads Størrelse ved Anmeldelsesfristens Udløb, som er bestemmende for Afgiftens Størrelse; se Just. Min. Cirkl. Nr. 725, 1. Septbr. 1925, Pkt. 8.

Det vil sige i Landkommuner, hvor Sognekommune ikke i Hånd til Lovens § 1, 3de Stk., har vedtaget, at Anmeldelsesbestemmelserne i § 1, 1ste Stk., skal finde Anvendelse. I saarlunde Kommuner leder man ogsaa, om man kan sige, som man havde. Anmeldelsesreglen, hvad Spørgsmålet om Forfaldtiden for Afgiften angaar; eller, som den ovennævnte Indførelseslov udtrykke det under Lovens Behandling i Folketinget, Bestemmelsen kunde ogsaa lyde saaledes: salter hvor Anmeldelse ikke er foretaget, skal samme Tidspunkt, som hvis der var Anmeldelsespligt.

Mk. dog herved § 8, sidste Stk., om Betaling eventuelt af kun halv Afgift 5) a. Medsat tidligere, da det i hvert Fald i Bykommuner, landvillale Politier af opstræve Afgiften, se U. f. R. 1928, S. 884.

b. Se Just. Min. Cirkl. Nr. 87, 26. April 1926: En Politimester spurgte, om det vil kunne tilbedes, at Oppebudselen af Hundeaigften i en Landkommune skal gennaa det stedlige Polit, saaledes at Politikassen opbeholder 2 Kr. af Afgiften for hver Hund og til gengæld afholder Udgiften til Tegning.

Ministeriets Svar 19d paa, at den saarlundede Ordning ikke kan tilbedes. 6) a. Dette ordtog man ogsaa tidligere, se Just. Min. Cirkl. Nr. 885, 1. Juni 1922, men det er altsaa nu udtrykkelig lovfæstet.

b. Mk. herved det oven § 1, Note 5) a. 2. Stk. uafvæde.

7) Mr. herved oven § 7, Note 7).

5) a. Man derimod skalder Anmeldelsespligten og Bestemmelsen om Tilbedet ogsaa for indsejerskede Hunde, se oven § 1, 2det Stk.

b. Afgiftspligten skal udlægges af Tilbedere, saasomt Hunden ikke længere holdes indsejersket. Dette var under den tidligere Lovgivning Justitslaaset ved Dom i U. f. R. 1898, S. 289, anf. oven § 1, Note 7) b, og det ses ikke, at det efter de nyskildede Regler kan forholde sig anderledes.

6) Som saarlunde særlige Omstændigheder nævnes i Just. Min. Cirkl. Nr. 289, 20. November 1931, det Tilfælde, at en Hundelver misler sin afgiftspligtige Hund i Aarets Løb og erhverver en anden Hund i den første Steed. Ved siges i Skilvelsen, som omfatter det Tilfælde, at den første Hund døde, at Hundeejeren under saarlunde Forudsæt er pligtig at svare Afgift af den sidste Hund, men at Kommunalbestyrelsen (i Københavns Magistrat) er berettiget til i Medfør af § 7, 2det Stk., at eftergive Afgiften af den Hunden.

Herved bør dog § 8, sidste Stk., have i Erindring; det bestemmes der, at naar Afgiftspligten først indtræder i Regnskabsaarets sidste Halvdel, f. Eks. hvis i det her omtalte Tilfælde den sidste Hund først blev smekket, eller først blev 4 Maaneders gammel, efter hvad Maanedes Udgang da svares Afgiften af den kan med Tilbedet.

§ 8.

Regnskabsaaret for Hundeaigften er Kalenderaaret. Hundeaigften for tidligere tilbedte afgiftspligtige Hunde forfalder til Betaling den 1. Januar (?) førigt forfalder Hundeaigften efter Forhøvelser af denne til Betaling ved Udløbet af den for Anmeldelsen foreskrevne Frist) eller, hvor Anmeldelse ikke er foreskrevet, paa det Tidspunkt, da Fristen, hvis den gik, vilde udløbe. Afgiften erlægges under eet for hele det paagældende Regnskabsaar) den kan ikke fordrives opkrævet.) Politiet og Sognekommunen kan, naar Afgiftens Størrelse er afhængig af Hundens Vægt, fordrø Hunden fremsillet for sig, saaledes at der, hvis denne Fordring ikke efterkommes, bliver at svare Afgift som for en stor Hund.

Hvis en afgiftspligtig Hund i Regnskabsaarets Løb overflyttes til en anden Kommune, bliver der ikke at svare nogen Afgift af Hunden paa det nye Sted for det paagældende Regnskabsaar.)

Indræder Pligten til at svare Afgift i Regnskabsaarets sidste Halvdel, svares der for det paagældende Aar kun Halvdelen af Afgiften.)

U. o. Altsaa Afgiften erlægges, naar Forfaldtiden, 1ste Januar, er indtrædt, forud for vedkommende Aar. Det er dog Frist til hele Januar Maaned til at betale Afgiften, se oven § 1, 2det Stk., 2det Punktum og Just. Min. Cirkl. Nr. 135, 1. Septbr. 1923, Pkt. 6 (anf. i denne Bog S. 20).

a. § 8, 1ste Stk., 2det Punktum, handler, som det vil ses, om den Situation, at Kommunen staar 1. Januar, f. Eks. 1932, og skal se, hvad den har Krav paa af Hundeaigften, og Bestemmelsen siger, dels at Kommunen skal have

§ 9.

Justitsministeren kan udfærdige nærmere Bestemmelser om Opbejrsel af Hundeafgiften.¹⁾

1) Saaledes nærmere Bestemmelser er ikke udfærdigede bortsat fra de enkelte Udfærdigelsesberetninger, som findes i Just. Min. Cirk. Nr. 125, 1. Septbr. 1925, S. 6.

Saaframt skyldig Hundeafgift ikke fuldstændig kan erholdes ved Udpanning,²⁾ kan Hunden ved Politiets eller Sognefogdens Foranstaltning aflives paa Kommunens Bekostning.³⁾

§ 10.

1) Just. Min. Nr. 300, 22. Jæst 1906, behandles tilsvarende Forhold:

Der blev spurgt om Lovindførelsen, som forment af Købmandskontoret i den Kjøbstad, hvor Forholdet forelode, var pligtig at udfærdige Gebyrer til Statskassen samt Våben- og Forlyndelsesgebyrer for Udpanningsforanstaltninger vedvarende Hundeafgift.

Effektivet udfærdigede af Spørgsmaalet maa bestaaes bekræftende.

Spørgsmaalet har kun Betydning i Købstæderne, idet det kun er i disse. af Politimesteren, som anført i § 3, 2del Stk., naar Andet i Hundeafgiften. Skrivelsen af 1916 er, som det vil ses, fra Tullen, da Hundeloven af 12. April 1889 var gældende, men denne Lovs § 2, der handlede om Afgiften i Købstæderne, fandt i Indhold skæftes sammen med den nuværende Lovs § 3, 2del Stk., at Skrivelsen maa antages at have forstet Gyldighed ogsaa under den nuværende Lov.

2) Jfr. herved ndfr. § 12, Note 1).

§ 11.)

Det er forbudt at holde Hund paa Stedur, hvor der ikke er Bødder, saasom i Kolonihaver, medmindre Politiet meddeler Tilladelse dertil. Saaedan Tilladelse kan kun gives, naar der skønnes at være Sikkerhed for, at Hunden vil blive passet forsvarligt,¹⁾ og Tilladelsen kan til enhver Tid tilbagetages.

1) § 11 er en ny Bestemmelse, altsaa først indført ved Loven af 1925. Det er efter Hensigt fra Dyrevernstørelserne, at man har indført denne Bestemmelse.

2) I Justitsministeriets Forslag til Loven var det yderligere Hensigt for Opbejrsel af Tilladelsen, at Hunden blev undersøgt af Dyrlægen; denne Bestemmelse blev imidlertid stillet under Behandlingen af Loven i Landstinget.

§ 12.

Overtredelse af Bestemmelserne i §§ 1°) og 11 straffes²⁾ med Bøder³⁾ indtil 100 Kr.

1) Altsaa der er fastsat Bødestraf for ikke at anmelde den Hund -- eller de Hunde -- man holder, og derved, og ved Bestaling af Afgiften, faa læst det bekræftede Værditegn. Paa de Steder, hvor Anmeldebeskyttelsen ikke gælder, nemlig Landkommuner, som ikke har indført Lovens § 1, 1ste og 2det Stk. -- jfr. herved ovenf. § 1, Note 1) -- bliver der da ikke Spørgsmaal om Straf for Overtredelse af § 3, og selv om, at Afgiften ikke betales, medfører da ikke Strafsvaret, men kun den ovenf. § 1 § 10 angivne Følge.

2) Straffesvaret gælder i Henhold til Rettsplejelov af 11. April 1916 § 72.1. Pkt. 1, gældende under en Politisag hvort Titelen rejser af Politimesteren. 3) Jfr. ndfr. § 15.

§ 13.)

Den, der holder¹⁾ løsgaaende²⁾ Hunde, er ansvarlig³⁾ for, at disse ikke bider sagsstøset⁴⁾ Personer, sønderriver deres Klæder eller paa anden Maade forarsager dem Skade.⁵⁾ Forulempes nogen paa en af de nævnte Maader⁶⁾ af en Hund uden selv at være Skyld deraf, anses Besidderen med Bøde⁷⁾ indtil 100 Kr., hvorhos han er pligtig at erstatte den Skade.⁸⁾ Hunden maatte have forarsaget, for saa vidt Skaden lader sig erstatte med Penge,⁹⁾ og til at udrede Godtgørelse for Syge og Smerter¹⁰⁾ samt den Lyde,¹¹⁾ der maatte være fremkommet. Har en sødsø¹²⁾ Hund lideligere bidt et Menneske eller voldt anden Skade, hvorfor dens dayørendu¹³⁾ Besidder er blevet dømt eller har været indgaaet Forlig med den forurettede, skal¹⁴⁾ i København Politidirektøren og udenfor København Politimesteren psalæge¹⁵⁾ Besidderen under Straf al høfte indtil 100 Kr. at lade Hunden dræbe, naar den ikke bestandig holdes bunden eller indelukket eller forsvaret med forsvarlig Mundkurv.¹⁶⁾

Løsgaaende Hunde, der angriber og beskadiger Husdyr, navnlig Kaar og Lam, i Fjenddom eller paa Marken, kan nedskydes.¹⁷⁾ Bestemmelserne i § 7 i Lov Nr. 53 af 25. Marts 1872 om Mark- og Vejfred om forudgaaende Forsøg paa at optage Hunden og om Underretning til Hundens Ejer linder i fornævnte Tilfælde ikke Anvendelse.¹⁸⁾

Ligeledes kan¹⁹⁾ Politiet psalæge den, der holder Hunde, der viser sig bidske eller stubske eller har den Vane at forplumpe Folk ved paa offentlig Gade, Vej eller Plads at fare imod dem eller forfølge dem, eller som forplumper Kreaturer paa Marken, under Straf af Bøde indtil 100 Kr. at lade saadanne Hunde dræbe, med mindre de stadig holdes bundne eller indelukkede eller forsvarede med forsvarlig Mundkurv.

I.

1) Hundelovens § 13, der adlyser § 6 i den tidligere Hundelov af 12. April 1886, indeholder de administrative Regler om Ansvar for den Skade, som Hund-

Om hvad der forstås ved den, der beholder Hunden, kan henvises til følgende Domme, der, ogsaa for samvitt af angaar Loven af 1889, stadig har praktisk og vejledende Betydning:

b. U. f. R. 1872, S. 487: En Hund, som ejedes af B., havde Natten mellem 7. og 8. Januar 1872 ihjelslået en L. tilhørende Hund. L. sørgte B. til Betaling af Erstatning. Det blev indklaret oplyst under Sagen, at Hunden, da den låk den anden Hvalp, blev fyldt med Hundsbarn af en Kæreste, der havde fundet den i Fleje umiddelbart før den 1899 efter Overenskomst med B., og som først tilhøvelede den til B. den 8. Januar, efterat Overfundet paa L.'s Hund var foretaget. H. blev herefter indfundet.

c. U. f. R. 1822, S. 856: Her fandtes en Mand at være ansvarlig til Erstatning for Skade forvoldt af en Hund, som var indslæbt til Sags Jom Manden.

d. U. f. R. 1823, S. 981: En Mand fandtes samvel erstatningspligtig for Skade som falden Straffesvar i Anledning af, at nogle Lam var slået af en Hund, som var kommen løbende til Manden, uden at han vidste hvorfra, og som han herefter havde beholdt jfr. not. f.

e. U. f. R. 1823, S. 638: Her var forholdet det, at L. var bleven slået af en W. tilhørende Hund, som L. havde i Fleje for W. Dommene nævnte L. Erstatning under Paabyskelse af den omfor under a. af den Beslutning i den tidligere Hundelov af 1889, § 8, om Ansvar for den, hos hvem Hunden havde tilhold. Det var ham, som var bleven slået, og følgende kende han ikke fra Erstatning.

Der er ingen Tvivl om, at efter Lov 1826, § 13, vilde Domstolene komme til samme Resultat i tilsvarende Tilfælde.

f. U. f. R. 1829, S. 876, anf. not. f. II c. Af Dommene kan det ses, at hvis Erstatningsbetingelserne iøvrigt havde foreligget vilde Hofretten have været erstatningspligtig som beholder af den Hund, dens Vædder beskyttede i sin Tilværelse.

g. U. f. R. 1897, S. 856: En Hund havde den 12. Januar 1897 væltet en Motorcykel, der kørte gennem en Landbygde, ved pludselig at løbe ud mod ham. Ejeren af Gaarden, hvor Hunden havde hængt, blev dermed slået af hende. Motorkykelens Erstatning blev indvundet mod Erstatningskassen, at Hunden ikke tilkøbt hør, uanset Gaardens tidligere Ejers. Denne Indvending blev imidlertid forkastet under Henvisning til, at Hunden efter Gaardens Overtagelse af Gaarden, som havde fundet Sted 11. Decbr. 1896, havde været i Tilhold paa Gaarden, hvor den har sovet og faaet Mad, og hvor den iøvrigt ydermere blev ved at være til 1. Februar 1898, da Gaarderen lod den skide.

h) a. Ansvarer efter Hundelovens § 13 er betinget aL, at Hunden er løsgæende. Hvis dette ikke er Tilfældet, kan der kun blive Spørgsmaal om Erstatningspligt efter den almindelige Erstatningsregel — se herom oven, Note 1 I c. og tilføje vil kun kunne faa ringe praktisk Betydning. idet Folk i al Almindelighed vil være istand til at undgå Kollisionerne fra en Hund eller indvundet Hund, saaledes at det vil være en Sjældenhed, at det vil kunne tilgaaes Holderen af en saadan Hund, at den kommer til at gøre andre Personer Skade. Se herved Dommene i U. f. R. 1898, S. 486, anf. not. f. de samme Note, Pkt. 1 I. og U. f. R. 1899, S. 876, anf. not. f. II c.

Angaar det om det Spørgsmaal, hvorvidt Hunden i det foreliggende Tilfælde anses som løsgæende eller ikke, henvises til følgende Domme: b. U. f. R. 1819, S. 827: En paa en Skude ansat Forvalter blev slået af Fabrikens Vagthund, da han skulde løbe den i Baud. Hunden fandtes ikke at være

løsgæende og Forvalteren fik derfor ikke Erstatning efter Hundeloven, den Gang § 8 i Lov 12. April 1889. (Darius fandtes han at være beroliget til Erstatning efter Loven om Ulykkesforhindre af Arbejdere og Pensionsbetjente).

c. U. f. R. 1821, S. 115 (H): En faare indfundt sig paa sin Kusvars Kontor, hvor hun faaede Trefoten. Da hun forlod Kontoret, blev hun slået af Kusvens Hund, som opholdt sig i Kontoret flere Alen fra Trefotens, men som før løb paa hende. Værten gjorde overfor Dommens Erstatningskrav gældende bl. a., at Hunden ikke var løsgæende, da den befandt sig i et hus tilhørende Lohals, hvor Hunden ikke havde nogen Ret til at komme, og hvor hun ifølgelig kom paa egen Hidske.

Kellén Luckaschelle disse Erstatninger og statuerede, at Hunden skulde anses som løsgæende.

Se om denne Hund videre indl. Note 1 U.

d. U. f. R. 1829, S. 866: Vedkommende Hund var, da den forvoldte Skade, indfundt af en i en Gaard staaende Arbejdsvogn ved et ved Indertalshaand fornyet Træde, men kom (efter dens Holders Erklæring) til ved med et stærkt Tag at stække Husbarnets Sporene ud, som af Torven gik igennem. Dommene udtales, at det ikke kan antages, at Hunden forinden den var sig løs, har været tilværelse forførselig hundet, og Holderen af Hunden blev indfundt til at erstatte Skaden.

Se om lignende Afgørelse fra tidligere Tid U. f. R. 1895, S. 923 (II), der vedrører sig, at Loven (da Lov 1889, § 8) er egentlig paa en Løsningshund, som har været sig løs.

e. U. f. R. 1830, S. 728, anf. not. f. Note 1 a. Det siges udtrykkelig i Dommene, at Hunden ansatte anses for løsgæende.

Dette synes iøvrigt efter det i Sagen oplyste at kunne være en Selvfølge. Se derover om Tilfælde, hvor Hunden fandtes ikke at være løsgæende:

1. U. f. R. 1836, S. 486: En Postbud, som skulde aflevere et Brev, var bleven slået af en Løsningshund, der var indfundt i et Hundens synligt for den, der nævnte sig Døven.

Hundeloven blev fretkunden saavel for Straf som for Erstatning.

2. U. f. R. 1828, S. 376, anf. not. f. Note 1 II c.

4) Ansvarer er dels de *Straffesvarer*, hvori der omhandles ovenfor indl. i Note 1, 1ste Stykke, og Note 1), dels de *Erstatningsvarer*, hvorom henvises til det not. f. under Noterne 1) og 2), 3), 4) og 5) indføle.

b. Det rusa selvstændigt naar Ansvar gives skelende med en Fjer eller Volden af en Hund, kunne berøres, at det er hans Hund, som har forvoldt Skaden. Se herom Dommene i U. f. R. 1863, S. 536 (Erklæring paa Grund af Mennesk og paa Brev); U. f. R. 1813, S. 84: Her fandtes den sørgedes Hund skadet i Forening med en anden Hund ved et paa en Mand hængende skadet Faar, sligtende Blod af Faarens Saar. Sørgede henlæggede, at hans Hund havde slået Faaret, og sørgede nu anden, videregående tilskede, at det efter det oplyste resultat antages, at Sørgedes Hund i løbet af Tid havde været delagtig i Angrebet paa Faaret, og han blev herefter dømt til at betale Erstatning; U. f. R. 1819, S. 191: Nogle Piger, som var ved at ihjelslået paa Markes, antoges efter det om Sporene og Hundens Fødder oplyste, at være ihjelslået af 2 Hundske Hvalpe, der oplyste hængende omtrent 1/2 kro derfra.

c. At Ansvarer, naar der har været flere Hunde om at forvoldte Skaden, du

paabeholder samtlige Hundebesjerser (holdere) solidarisk, ses af Bemærk 1 U. f. R. 1892, S. 1036, 1893 A. S. 468, 1895 A. S. 127, 1913, S. 158.

5) Ansvarer, havde Stensforsvar og Erstatningsansvar, er betinget af, at den skadelidte har været søgesløs, altså ikke selv har haft Skylden for, at Skaden er sket. Hvis han har medskyld heri, sandledes at der foreligger Skyld paa begge Sider, vil haars Erstatningskrav kunne nedbringes, sandledes at han kun har delvis Erstatning; se som Eksemp. herpaa U. f. R. 1896, S. 338, anl. ndr. i denne Note 1 v.

Endvidere kan den skadelidtes Medskyld sesfølgelig give Anledning til ogsaa at bestemme Straffens størrelse.

I.

Om Domssagførelser, ved hvilke den skadelidte fandtes at være søgesløs, se:

u. U. f. R. 1891, S. 222: Den skadelidte, en Bøme, fik Erstatning idet Dommers udtale, at Hundebesjeren ikke har godtgjort, at Citantens Husbr (den skadelidte) selv har sivet Anledning til, at Hunden bed hende.

Dommers slutning udses, at Hundeholderen har Revisbyrden, naar han vil bevise, at den skadelidte ikke har været søgesløs. Det samme stannes i U. f. R. 1895, S. 732, 1895, S. 126, anl. ndr. under b og c.

u. U. f. R. 1895, S. 732: Der var en Inspektionsbetjent i København Polit, da han påkørtilkomede til Hest paa Christiansborg Slots Eftersene, kommen til Skade væk, og en Hund havde anfaldet Hesten, saa at denne blev sky og skadede med inspektionsbetjenten, hvorved dennes venstre Knæ fik en betydelig Kætnesku. Søgsøgte gjorde veddomme, at Theldet i første Række skyldtes Inspektionsbetjentens Ukyndighed i Ridning, men denne Indvending blev forkastet, idet Søgsøgte ikke fandtes at have godtgjort Rigtigheden heraf.

c. U. f. R. 1888, S. 126: Den skadelidte, en Bilkehuslæger, havde indfunderet sig efter Anmodning i Hundeholderens Hus for at efterse en Vask; han blev løvunder lidt i byrte Høved af vedkommende Hund, der for at imøde han fra Klokken, da Tjenerpigen aabnede Køkkenstuen for ham. Dommers finder Hundeholderen erstatningspligtig, da det ikke af ham var oplyst, at Citanten (Bilkehuslægeren) her tog sig Skyld i det passerende.

u. U. f. R. 1897 A. S. 468: En Bøme var paa Viborg Gade bleven vædet af 3 Hunde, der tog rundt efter Bømmen paa Gaden. Det bedder i Dommers, at Dømmen sætter det foreliggende ans Comités selv at være uden Skyld.

Se om et lignende Tilfælde U. f. R. 1898 A. S. 687, slødtæbet i U. f. R. 1897, S. 506 (H).

e. U. f. R. 1870, S. 483: En af 10 Aars Høglærer klappede en Hund (Bredholmer), som gik paa Gaden, bed den ledende i Ansigtet. Hundens Ejer fandtes ansvarlig, alr. ndr. U. f. R. 1892, S. 658, Nøter, hvor en Bøme fik Erstatning for et vrede bidt af en 8-årig Pernikardhund, som tilhørte en Gest, og som bed ledende, da hun vilde hænuden ud med den og sagde »Giv Potek.

Se derimod U. f. R. 1906, S. 507, anl. ndr. 11 o.

f. U. f. R. 1894, S. 452: En Døme, der vilkede en Skridt hund eller en Vogn, blev vredt af en Hund, som fulgte efter Vognen — blev at høre til Vedlæne i Vognen —, og som pludselig løb lige hest foran Dømmens Cykle. Dømmen fik Erstatning.

g. U. f. R. 1896, S. 168: En 5 Aar gammel Dreng, der var lidt i Ansigtet af en Hund, fandtes ikke selv at have været skyld heri, usgtet han havde lø-

bet efter Hunden og hjøtet den med en Pind, som havde drillet den Afønen iforvejen. Jfr. ovfr. c. Se derimod ndr. 11 o.

h. U. f. R. 1877, S. 719 (II), anl. ovfr. Note 1 c. Ogsaa Hundebesjerser Pusskand om, at Dømmen ikke havde været søgesløs, blev forkastet.

i. U. f. R. 1875, S. 325 (H): En hund var løbet væk over en Vej gænske urevent for en Automobilist, der kom kørende ad Vejen; det skete, da han var lige ud for Hunden, som løb i modsat Retning af Automobilist.

Det blev slutnet, at der ikke var Automobilistens Skyld var udvist nogen Uforsigtighed vedrørende Hunden, og hans fik derfor Erstatning for den Skade, som skete paa Automobilist, hvilket blev tvunget med i Godtgørelsen ved hans Opbrømsning for Hunden. Jfr. ndr. i Cit. derimod ndr. 11 o.

(Landsretten var ved Døms i U. f. R. 1924, S. 387, kommen til det mundsolte Resultat).

k. U. f. R. 1875, S. 458: En Besøgende havde klappet Værtens Jagthund, da den lagde Forpaterne i haars Skød; derefter anspændte Hunden efter ham, og saa greb hun den i Halskædet og tvang den ned, hvorunder Hunden imidlertid bed ham alvorligt i højre Øj. Dømmen udtaler, at den skadelidte ikke kan siges selv at være skyld i Skaden.

l. U. f. R. 1890, S. 284 (H): En stor Hund sprang pludselig ind med Forbjødet paa et ned 40 km's Hastighed forfølgende Automobil, hvorved dette kom i Svingninger og støtte mod et Væjre 17 Meter længere fremme. Det fandtes ikke at kunne lægges Automobilistens til Last, at den efter det uventede Sammenstød ikke havde været istand til at undgå at køre mod Træet. Jfr. ovfr. i Cit. derimod ndr. 11 o.

m. U. f. R. 1899, S. 338, anl. ndr. Note 1 k. Automobilisten fandtes dog at være ansvarlig for Ulykket, idet han antoges at kunne have forhindret selst delte ved Drejning og Uppremning. Han fik derfor kun halv Erstatning.

II.

Tilfælde, hvor den skadelidte ikke fandtes at være søgesløs og derfor ikke fik Erstatning, findes omhandlede i følgende Bøme:

n. U. f. R. 1880, S. 448: En Cyklist vadede med Cyklen og kom til Skade ved at støde mod en lille Hund, som efter at have løbet gænde efter Cyklist, løb ind foran denne, idet Dømmen desuden anfører, at Cyklisten kørte med stærk Fart, udtaler den, at der maagter Følge til at gå ud fra, at Skaden ikke kunde have været undgået ved tilbørlig Agtsamhed fra hans Side.

Dømmen synes at lægge Vægt paa, at Cyklisten burde være bleven opværetsom paa Hunden ved dens Gæde.

o. U. f. R. 1896, S. 507: Et 4 Aar gammelt Høglærer var paa Besøg i Høstet hos en Hund, der ejede en Pudelhund, som, uden eders at være bidet, tidligere havde hult Barret i Armen, hvad Barrets Moder vidste. Under Jagt i en Stue med Uansøgtens 3 Aar gamle Søer, for Figebarret hen mod Hunden, som saa paa en Nøds, og tog den om Halsen, hvorved den blev hende ved alvorligt i venstre Kind.

Se derimod U. f. R. 1870, S. 432, edr. ovfr. i k. U. f. R. 1916, S. 162, edr. 1 o.

p. U. f. R. 1876, S. 1055: Da en Motorcykel med Etvogn passerede en Politbetjent, der stod med sin Hund paa Vejrbotten, sprang Hunden frem, hvorved Motorcyklisten vadede; den Hunden løb mod Motorcyklisten, eller om Vædringen skyldtes Motorcyklistens Manøvrering, var ikke oplyst med Sik-

kerbod. Derimod indlæser Dommene, at Motorcyklistene have begaaet den Følg, at køre med slede Ført bæt og ad Hunden og derover ikke hanndlet med til- bødlig Agtvaagvænshed.

d. U. f. R. 1929, S. 794; Idet en stor Hund fra venstre Side løb over Vejen lige foran et Automobil, påstødes den af dette og kom i Klammens mellem For- hjulet og Slaggerne. Herved mistede Chaufføren bremsepedalen over Auto- møbilet, som kørte ind over Fortovet med en Mur.

Dommene indlæser, at selv om Sommerstøbet med Hunden ikke kunde være undgået, kan det p. d. s. ikke anses godtgjort, at Chaufføren ikke ved at udvise ublindelig Agtvaagvænshed kunde have undværet Kørre- dømmel over sin Vogn og vundgaaet at køre mod Murene.

Altsaa sluttes der, at selv om Chaufføren har været uden Skyld i selve Sårmenesødet, saa kan han dog ikke fraa Erstatning, efterat han ikke var uden Skyld i, at Sårmenesødet fik den Værkning, altsaa medførte den Skade, som Tilfældet var.

Se desuden ovenf. I 1 og m.

e. U. f. R. 1929, S. 526; Da B., der havde Beskæftigelse paa Sindsygehospita- let ved Vordtngborgh, en Aften forlod Hospitalet og berunder gik over til Vagten for at lade med Vædseten, blev han overfaldet og vælet af denne. Set. Berørtes Hæud, som kan ved Siden af Væggen udenfor Vægtens bunnens i en ca. 1,40 cm lang Incision. B. havde ikke set Hunden, men Væggen havde paa Afstand advart ham mod den ved gentagne Raab. Uerstatet og Idet B. vidste, at Hunden var ham uretlig, fandtes han selv ikke at være uden Skyld i det passerende, medens der ikke fandtes at være udvist uforsvarligt Forhold fra Væggerens eller Hospitalets Side.

s. U. f. R. 1922, S. 652, forebyggige Meddelelser: Paa en Jagtredning i Sverige kom H. s. Hund i Slagsmaal, og da Ejeren vilde skille Hundene ad, blev H. s. Hund snarforværende H. i Fingerven, idet den snappede efter H. s. Hund.

4. Indlagte Erstatningsag mod B., men B. blev frikendt. Idet der lever- tede Indtægts Hjemmel i Hundelov af 1925 § 13 eller i den administrative Er- statningsregel for at pålægge B. Erstatningsansvar.

1. Om et Tilfælde af delvis Sagestøvel, deres egen Skyld, se U. f. R. 1936, S. 538, anf. ovenf. I m.

L.

6) a. Som anf. ovenf. Note 1) If maa det anses som fastslaaet ketspraksis, at Or- dere paa anden Maade foransagur dem Skatte omfatter ikke blot de Til- fælde, hvor Angrebet rettes mod eller Stødet sker paa vedkommende stede- lilles Person, men ogsaa de Tilfælde, at en Persons Ejendele er Genstand for et beskaetiget ved Hundens Angreb. Denne, videre Forstaaelse af Ordene. er antaget af Højesteret ved Kendelse af 25. Januar 1924, U. f. R. 1924, S. 235, men den var iøvrigt allerede tidligere i langt den overvejende Grad ber- skende i Domstolens Praksis. Herom kan bekræftes til iplante Domme, der i Henhold til Ansvarreglen i den tidligere Hundelov af 12. April 1898, § 8, tilkendte Erstatning (i nogle Tilfælde tillige idømmet Straf) i medensvorte Tilfælde, som nævnte siges paa ganske samme Maade, hvis de havde fundet, efter at Loven af 1925, § 13, havde afløst nævnte § 8:

b. U. f. R. 1929, S. 2086; En Hund var under Slagsmaal med en anden Gøden med en Rufftsvunde, som herved knustes.

c. U. f. R. 1925, S. 807; En Hund havde i Slagsmaal skambidit en anden Hund.

d. U. f. R. 1906 A, S. 432; 2 Hunde havde ved Slagsmaal paa Gaden trassaaet et Glesstul.

e. U. f. R. 1905 A, S. 427; 2 Hunde havde dels skambidit dels skjeldid nogle Faar.

f. U. f. R. 1911, S. 292; En Hund anfaldt og bød en for en Vogn forspændt med Bæl, som derefter løb løbsk, hvorved Vognen tog Støde. Tillige skul an- vendt.

g. U. f. R. 1923, S. 83, anf. ovenf. Note 1) b.

h. U. f. R. 1916, S. 872; Hunden var sprunget op mod et tøjlet Hest, som der- ved blev bangt, for blunde og faldt og brøkkede Laster.

i. U. f. R. 1917, S. 583; Hunden havde skjeldid nogle Lou paa Marken. Lige- ledes U. f. R. 1913, S. 189, 1922, S. 281, 1923, S. 305 (i disse Tilfælde tillige Straf anvendt eller dog anvendelig).

k. U. f. R. 1918, S. 443; Hunden var sprunget ind paa en af bestaue for en Brudstigevogn, hvorved Hesten faldt.

l. Denne Praksis maa, som sef. betragtes som rettelig fastlagt ved oven- nævnte Højesterets-Kendelse i U. f. R. 1924, S. 535; Det drejede sig dog om, at 2 Hunde havde skjeldid eller skambidit en Del Faar. Politimesteren rejste Tillode mod Hundens Ejers til Straf og Erstatning. Udgæretten og Landsretten svarede Sagen, men Højesteret hjemviste Sagen til Behandling ved Underretten, idet Højesteret udtrykkelig siger, at »en Skade, som ikke i Sagen omtaltes, opførtes af Hunden i Lov 12. April 1920, § 8, 1ste Stk. (se Lov 1925, § 13, 1ste Stk.). Justitsministeriet gav opsig i dels Be- mærkningerne til Lovforslagets § 13 og fra nævnte Højesterets-Kendelse som følgende Ret.

Som senere Bemærk med tilsvarende Resultat kan nævnes:

m. U. f. R. 1925, S. 255, anf. ovenf. Note 1) k 1.

n. U. f. R. 1930, S. 241 (H), anf. ovenf. Note 1) l 1.

o. U. f. R. 1929, S. 838; Da et Automobil passerede en ved Vægens højre Side lig- gende Fjeldsten, kom en stor Hund pludselig farsede ud fra denne og styede mod Automobillet. Enevren lalte herved Hjerdedømmet over Vognen, som løbende mod et Træ og endte i Grøften. Det siges udtrykkelig i Domm- men, at der i Henhold til Lov 14. April 1925, § 13, maatte påhvilde Hundens Ejer Erstatning for den skete Skade.

Jfr. om denne Dom iøvrigt ovenf. Note 1) c og Note 1) Lm.

M.

a. Den ovennævnte senere Fortaltning af § 13, altsaa at den kan skulde an- sees angreb og Skade paa Person, fandt sit Utløb i en Landsrets- samt Hof- og Skolestret Dom i U. f. R. 1916, S. 908, som i et Tilfælde, hvor en Hund havde skjeldid en anden Hund, tilhømt hertueme Hunds Ejer med den Motivering, at Skade som den nævnte ikke omfattedes af Lov 1920, § 8, da den ikke havde været forbundet med Funktionsejelse fra Hundens Side af nogen sagstige Person (Charakteret havde derimod henført Tilfældet under nævnte § 9).

b. Tilsvarende Ansættelse har fundet Udtryk i Vilborg Hverrets Dom i U. f. R. 1919, S. 679, og Vestre Landrets Dom i U. f. R. 1924, S. 372 (Præmisseser- e. Disse 3 Domme ... som naturligtvis har maatte nævnes — rolker selvføl- ligt ikke ved det Faktum, at Højesteret senere, i 1924, har fastslaaet den ovenf. under 1) nævnte videre Fortolkning af § 13 som gældende Ret. At Østre Landstret i Dom i U. f. R. 1927, S. 260, frekfinder for Tilfælde efter § 13

- 10) Om Erstatning for Lyde henvises til Bøerne i *G. f. R. 1859, S. 1226, 1856, S. 923 (R)* (vanskelige Art.; 1976, S. 362 (Ar., Deformation i Ansigtet, kønsmæssig Defekt), 1925, S. 488.
- 11) Afhæng af løbende Hund.
- 12) I den tidligere Hundelov af 12. April 1869 stod det skævt. Der er altså sket den ændring ved den nævnte Lov, at det såkaldte Fælgebånd under de enkelte Forhold ubetinget skal gives. Se dog med m. l. r. ved Note 21).
- 13) Se om Bløsserier herpå Dom i *G. f. R. 1915, S. 132*: Straf adsvaret for tværridelse af Tilholdet ved at lade hunden følges med en 16-årig Mandsperson, der havde den i en Snor; Hunden bed berunder 2 forbipasserede. Se endes *G. f. R. 1923, S. 136*, end. ovenr. Note 3) i c.
- 14) Det vil sige, at Hunden under de nævnte Forhold kan aflydes, uden at det først skal forgeses at optage den. At dette belys også har været Meinings med Bestemmelsen, fremgår af Forhandlingen under Behandlingen af Lovforslaget i Landstinget. En anden Nedsættelsesbetragtning af 28. April 1937, § 1). Den finder Anvendelse, naar Hunden er somstredstredes; den gælder, selv om Hunden ikke har gjort Skade paa Husdyr, men paa den anden Side kræves det, at det, inden Nedsættelsen finder Sted, skal være forsværet forgeses at optage Hunden; Heller til Nedsættelse af derhos kun af den fælterfærdige, idet det er rene jøglige Hævn, som har anværet Bestemmelsen.
- 15) Her betyr det altså, medskald det overfor ved Note 2) og 3) omhandlede Forhold paa Politiet om Hundelov skal gives, medens det paa den anden Side ikke har en Belæggelse for Politiet, at Hundeholderen tidligere er draget til Ansvar for Skade, forværet af Hunden.

§ 14.

Den, der bidser en Hund paa nogen eller undlader at holde sin Hund tilbage, naar han bemærker, at den anfaldt nogen, straffes med Bøde indtil 100 Kr.

- 1) *G. f. R. 1907, S. 506 (H), J. R. 1906, S. 897*: En Hundelov havde vel sin Hund under Forfølgning af en anden Hund løbe hen imod en gammel Dame, men gjorde ikke noget for at kalde den tilbage, hvorefter Hunden vandrede Demens, der kom alvorligt til Skade. Hundeloven blev idømmet Straf ... efter den dækkende Hundelov af 1889 ... for dette Forhold.

Man bør mærke sig, at Straffen for at bidbes en Hund paa nogen (inden Anvendelse, selv om Hunden tilhører anden Mand, medens Straffen for ikke at holde Hunden tilbage kun gælder, naar det drejer sig om ens egen Hund.

§ 15.

Bøder efter denne Lov tilfalder Kommunekassen.

§ 16.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1926. Samtidig ophæves Plakat angående Hunde af 4. Oktober 1815, Plakat angående Hunde af 29. Oktober 1824, Lov af 28. Januar 1856, indeholdende

Forordninger i Plakat af 4. Oktober 1815 §§ 11 og 12, Lov af 19. Februar 1870 om Forhøjelse af den ved Plakat af 29. Oktober 1824 § 3 bestemte Betaling for Hundetegn i Købstæderne m. m., Lov Nr. 46 af 12. April 1889 om Hundeaftifter samt om Straf og Erstatning for Skade, forarsaget af Hunde, og Lov Nr. 99 af 27. April 1900 om Forandring i sidstekvote Lov.)

Hver Regnskabsaaret for Hundeaftiften hidtil har været et enkelt end Kafenderaaret, beregnes Hundeaftiften for det ved Lovens Ikrafttrædelse løbende Regnskabsaar eller den hidtil gældende Lovgivning, medens Afgift efter nærværende Lov for Kalenderaaret 1926 kun svares for den Del af Aaret, som ligger efter Udløbet af fornævnte Regnskabsaar. Indtræder Pligten til at svare Afgift af en Hund først efter den 1. Januar 1926, beregnes Afgiften dog altid efter nærværende Lovs Bestemmelser.

- 1) Det vil sige, at alle tidligere almindelige Lovbestemmelser om Hundeaftiften og om Ansvar for Hunde er bortfaldne.

§ 17.

Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig Anordning sættes i Kraft der, med de Betjnelser, som følger af Øernes særlige Forhold.)

- 1) Dette er slet ved Anordg. Nr. 88, 31. Marts 1928.

II.

CIRKULÆRE NR. 125 AF 1. SEPTEMBER 1925 TIL SAMTLIGE KOMMUNALBESTYRELSESR, POLITIINSPEKTØREN I KØBENHAVN OG SAMTLIGE POLITI-MESTRE OG SUGNEREGBØRER.

Under Henvisning til, at Lov Nr. 127 af 18. April 1925 om Hundeaftift samt om Straf og Erstatning for Skade, forarsaget af Hunde træder i Kraft den 1. Januar 1926, ifølge Justitsministeriets Anbefaling til at behandle Opnærskomheden paa følgende:

1. I § 1, 1ste og 2det Stykke, indeholdes Begler om Anmeldelse af Hunde og om deres Forsyning med Hundetegn. I 3de Stykke er det fastsat, at i Landkommuner kun Sogneraadet afgør, hvortil Bestemmelserne i 1ste og 2det Stykke skal finde Anvendelse. Disse Bestemmelser vil saaledes kun blive gældende i Landkommuner, saavelst Sogneraadet vælger det. For et Intet til Hinanden, at Sogneraadet kan beslutte, at Anmeldelsesreglerne i 1ste Stykke skal finde Anvendelse, men at Beglerne om Hundetegn i 2det Stykke ikke skal gælde.

2. Ifølge §§ 2 og 3 vedgik Hundeaftiften i Rydmanden, Preetzbergsberg, Købstæderne, Pløkkernes og Marslet for Hunde, der har en Værd af ikke over 42 Kr. 10 Kr. omst. for større Hunde 20 Kr. særligt denne Afgift kan dog af Kommunalbestyrelsen forhøjes indtil højest 20 Kr. og 40 Kr. i Kjøbenhavn og Frederiksberg og indtil 15 og 30 Kr. i Købstæderne, Pløkkernes og Marslet, Endvidere kan Kommunalbestyrelsen forsaavidt angaar Hunde, der holdes ved husort

beliggende Steder i Kommunens Lokaaler, bestemte, at Afgiften nedlægges eller bortfalder.

Bestemmelse om Forlybelse af Afgiften kan træffes inden Lovens Ikrafttrædelse den 1. Januar 1926, således at Forlybelsen, naar den vedtages inden Udgangen af September 1926, kan træde i Kraft den 1. Januar 1926. Tilføedes den Bestemmelse om Afgiften Nedlægelse eller Bortfald for Hunde, der holdes ved ensonet beliggende Steder, træffes i Løbet af Aaret 1926 med Virkning fra den 1. Januar 1926, forvigt kan Forlybelse af Afgiften indtræffe den under Punkt 2 anførte Gæsnese frøde Sted fra enhver 1. Januar, naar Vedtagelse herom foretages inden Udgangen af den foregående September Måned, ligesom Bestemmelse om Afgiften Nedlægelse eller Bortfald for Hunde, der holdes ved ensonet beliggende Steder, kan træffes til enhver Tid, i deene Forhølelse bemeldes Opmærksomheden paa § 7, 2det Stykke, hvorefter Københavns Magistrat og de andre Københavns Kommunalbestyrelser efter Ansigning i det enkelte Tilfælde kan indlægge Nedsættelse eller Erhvervelse af Afgiften, hvor Omstændighederne særlig lader derfor, saasom for Bilhale, døde og endigt stillede gamle Personer.

3. Piller § 5 kan i Landkommuner, hvor der er bysæssig Bebyggelse, Sogneraadet med Amtsraadets Samtykke indføre de for Kjøbstæderne sædvanlige Regler om Hundeafgiften Sytten (10 Kr. og 20 Kr.) i de bysæssigt bebyggede Dele af Kommunen, således at Afgiften sammesteds yderligere kan forlybes paa samme Maade som i Købstæderne (15 Kr. og 30 Kr.).

De 3 Herhold til Lov Nr. 26 af 12. April 1893 § 5, jfr. Lov Nr. 99 af 27. April 1909, af Justitsministeriet træfne Bestemmelser om Indførelse af de for København eller Kjøbstæderne gældende Regler om Hundeafgiften i borstellige og bebyggede Landdistrikter opbyrder at have Gyldighed ved Lovens Ikrafttrædelse. Nye Bestemmelser i Tilhold til Lovens § 5 må derfor eventuelt træffes for de pågældende Distrikter, og dette kan næs inden Lovens Ikrafttrædelse, idet Vedtagelsen, hvis den har fundet Sted inden Udgangen af September 1926, kan træde i Kraft den 1. Januar 1926. Iøvrigt kan Kjøbstadafgiften og eventuelt Forlybelse af denne indføres til enhver 1. Januar, naar Vedtagelsen derved foretages inden Udgangen af den foregående September Måned.

Del bysæssigt beliggende Distrikt. I tvivlet Kjøbstadafgiften siges Indførelse, hvor altid angives paa en saadan Maade, at det ikke kan volds Tvivl, om en Ejendoms ligger i eller udenfor Distriktet. De de smitendelig Leuystede Landsbyer være ikke yderligere Vedtægning i saa Henseende, idet dels Landkommunens Lovgivning regnes som henbørende til Landkommunen, her Distrikts Omraade som Regel ikke angives alene ved Bestemmelse af Landkommunens Navn, men Distrikts Grænser bør angives ved topografiske og statistiske Læmter o. lign., jfr. f. Eks. Justitsministeriets Bekendtgørelser af 18. Februar, 15. September og 1. November 1924 (Lovtidende B, Side 2, 14 og 19). Det vil være hensigtsmæssigt, om Distrikts Grænser indtegnes paa et Kort, som opbevares i Amtens Arkiv.

4. Ifølge § 8, der giver Reglet om Hundeafgiften paa Landet, kan Sogneraadet ikke træffe Afgift, naar der holdes flere Hunde i en Udsættelse, eller naar den, der holder Hund, er Medlem af andres Husstand; men iøvrigt svarer Hundeafgift kun, dersom Sogneraadet beslutter det. Sogneraadet er derfor beføjlet til, naar der i en Husstand holdes flere end 2 Hunde, at forhøje Afgiften for det overskydende Antal efter nævnte angivne Regler.

Særligt Sogneraadet siges at indføre Afgiftspålyt for alle Hunde eller Afgiftforlybelse i Overensstemmelse med foranstående, kan Bestemmelser herom faa Virkning fra Lovens Ikrafttrædelse den 1. Januar 1926, naar Vedtagelsen

foretages inden Udgangen af September 1925. Iøvrigt kan almindelig Afgiftspålyt eller Afgiftforlybelse indføres til enhver 1. Januar, naar Vedtagelse derved foretages inden Udgangen af den foregående September Måned.

Det påskæfter Sogneraadet at føre Tilsyn med Lovens Overholdelse og anmelde Overtrædelser til Politimesteren.

5. I Henhold til § 7 er Hunde, der holdes løsnede paa ikke afspærret Plads, fremtidig ikke fritagne for Afgift.

6. I § 8 findes Regler om Regnskabsaar, Kantskrift og Afgiften Beskæftelse. Afgiften for tidligere tilmedte afgiftspligtige Hunde forfalder til Betaling den 1. Januar; iøvrigt forfalder Afgiften eller Forlybelsen af denne ved Udløb af den for Anmeldelsen i § 1 forskrevet Frist. Dette betyder, at det er Hundens Ejerers, Styrelses, Opholdsbet eller, m. m. paa dette Tidspunkt, der er afgivende for Afgiftpligtens Bærelsen og Oroling samt for, hvilken Kommune Afgiften forfalder. For tidligere tilmedte Hunde skal Afgiften erlægges i Løbet af Januar Måned, jfr. § 1, 2det Stykke, 2det Punktum. I Landkommuner, hvor Sogneraadet ikke har vedtaget, at Bestemmelserne om Anmeldelsespligten skal finde Anvendelse, jfr. § 1, 2de Stykke, er Forfaldstid og Betalingsfrist den samme som i Kommuner med Anmeldelsespligt, således at Afgiften for afgiftspligtige Hunde, som forefindes i Kommunen forinden Købstæderets Beskæftelse, forfalder til Betaling den 1. Januar og erlægges i Løbet af Januar Måned, medens iøvrigt Afgiften for afgiftspligtige Hunde eller Forlybelse af denne forfalder til Betaling paa det Tidspunkt, da Anmeldelsesfristen, hvis denne havde været gældende, vilde være udløbet, jfr. § 1, 1ste Stykke.

7. I § 16, 2det Stykke, bestemmes det, at hvor Regnskabsaar for Hundeafgiften indtil har været et andet end Kalenderaaret, bevæges Hundeafgiften af tidligere tilmedte Hunde for del ved Lovens Ikrafttrædelse den 1. Januar 1926 løsnede Regnskabsaar eller den indtil gældende Lovgivning, medens Afgift efter Lovens af 1925 for Regnskabsaaret 1926 kan svares for den Del af Regnskabsaaret, som ligger efter Udløbet af forsvarede Regnskabsaar.

Denne Bestemmelse maas efter Justitsministeriets Forordning forsaas saaledes, at i de anførte Tilfælde ogsaa Forfaldstiden for den første Afgift, som i Henhold til Lovens af 1925 skal svares af tidligere tilmedte Hunde, udsendes til efter Udløbet af det den 1. Januar 1926 løsnede Regnskabsaar. Hvis Regnskabsaaret i en Kommune f. Eks. indtil har været 1. Oktober—30. September, skal der for 1. Oktober 1925 behalvs fast Afgift efter den indtil gældende Lovgivning for Tiden indtil den 30. September 1925, medens Afgiften for Oktober Kvartal 1925 først forfalder den 1. Oktober 1926, jfr. ovenfor under Nr. 6, og skal erlægges i Oktober Måned 1926.

Justitsministeriet, den 7. September 1925.

III. Politivedtægtsbestemmelser om Hunde.

Her skal først anføres Bestemmelserne i Københavns Politivedtægt af 1. Marts 1913 §§ 50 og 51, for § 50's Vedkommende, således som den er ændret og lyder ved Tilføjelse til Vedtægten af 5. Marts 1931, samt i § 57 angående Hunde paa Kirkegaard. Dernæst skal søres et Par Bemærkninger om Indholdet af visse andre Politivedtægter set i Forhold til den københavnske, hvis Bestemmelser i det hele og store gaar igen i de andre Vedtægter.

§ 50.

Det er forbudt at lade Hunde færdes paa offentlig Gade, Vej eller Plads, med mindre de enten føres i Snor eller ledsages af en Person, som har forpændent Herresøvnme over dem. En Hund anses ikke for at være under Ledsgæld, fordi den er under Tilsyn af dens Herres Forretningslokale eller Bolig.

Førtus Hunde i Snor, skal denne være saa kort, at Hunden holdes tæt ind til Ledsgæren.

Hunde, der paa offentlig Gade, Vej eller Plads færdes løse uden Tilsyn som foran paabudt, kan Politiet foranstalte optagne og fremlyste samtlige Ejeren ikke indløser dem inden 3 Gange 24 Timer, lade dræbe, og skal Ejeren forinden underrettes, hvis Hunden bærer Polititegn for Aaret.

Hunde, der ved at gå eller lude om Aftenen eller Natten paa Gaardsplads eller anden indbegnet Plads forstyrrer de omboendes Ro, kan Politiet, naar Omstændighederne taler derfor, forlange, at Ejeren eller den, hos hvem de har Tilhold, under Strafansvar efter denne Vedtægt lader fjærne.¹⁾

Ejere af Hunde, der efter det foranstaaende kun optages, er tilige undergivne Strafansvar efter denne Vedtægt.²⁾

Hunde man ikke medtages i Beværtningskategorier eller i Lokaler, hvor Næringsmidler forhandles.³⁾

Det er forbudt at fæste Hunde i Baand til Automobilet, Køretøjet, Sporvogne, Cytter eller lignende Befordringsmidler, ligesom det er forbudt Passagerer eller andre Personer paa saadanne Befordringsmidler at føre Hunde i Snor. Det samme Forbud gælder vidende.⁴⁾

§ 51.⁵⁾

Naar nogen vil benytte løsgående glubske Hunde til Pladsers Bevogning, skal han derom søge Anmeldelse til Politiet, for hvem han med Hensyn til hver enkelt Hund, som agtes saaledes benyttet, skal forevise den kongelige Veterinær- og Landbohøjskoles Attest om, at den eller Hundens Beskaffenhed infet derfor er til Hinder. Vedkommende Plads skal derhos holdes saaledes indhegnet og lukket, at Hundene ikke kan slippe ud, og det skal ved tydelige Opslag udsendes paa de Stæder, Politiet bestemmer, altid findes bekendtgjort, at der holdes løse Hunde paa Pladsen, og til livlige Tider, de er løsgaaende. Endelig skal saadanne Hunde stæde være forudsænte Skoles Tilsyn og Bestemmelser underkastede.

§ 57.

Paa Kirkegaardene

Det er forbudt at medtage Hunde, med mindre de føres i Baand.⁶⁾

1) Denne 1 blev eller styre Byer særdeles gavnlige, Bestemmelse vidtes indtil ikke at være indført udenfor København. Den findes imidlertid i en af Justitsministeriet indarbejdet Normalpolitivedtægt for Købstæder, som er affattet for at tjene til Forbillede for Politivedtægten, idet den dog angives som ikke passende for mindre Byer. Paa samme Maade har Ministeriet udarbejdet en Normalpolitivedtægt for Landdistrikterne.

2) En Bestemmelse, som i det hele gælder igen, f. Eks. i Politivedtægten for Frederiksberg af 21. Maj 1918, § 56, for Københavns Auls Nordre Distrikt, § 41, for samme Auls Søndre Distrikt, § 48, for Aarhuus Købstad § 47, og for Landdistrikts Landdistrikter, § 21, samt endelig i den af Justitsministeriet udarbejdede Normalpolitivedtægt for Landdistrikter. Københavns Politis praktiserer Bestemmelsen saaledes, at Hunden afleveres til Landbohøjskolen, hvor den bliver dræbt, hvis Ejeren ikke melder sig inden de 3 X 24 Timer efter sin Fremlydning; dog vilkådet det af og til, efter Politidirektørens Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde, Fanden (Opføgen) af Hunden af den udløst, naar Ejeren ikke har meldt sig, men kun paa Villkaar, at han skal udsætte Hunden til Ejeren efter Begjæring om tilføds, naar Ejeren melder sig og kaster Hunden udleveres inden Aar og Dag, c. 1 Aar og 6 Uger efter Fremlydningen. Se herom de nævnte Afsnit IX Fkt. 8 kol. 2 Demme.

Frederiksberg Politis afleverer altid opbrugte Hunde til Internatiel Petrosangs Vej Nr. 22, hvor de fæmnes, og hvor Fanden (Opføgen) har tilsvarende Adgang som i København til at fra Hunden indleveret med Rekravation i Aar og Dag af Ejeren Ret til Hunden.

Saa denne Bestemmelse findes i det hele og store gængsigt i de under Note 5) nævnte Vedtægter.

6. Men Herhos har de under Note 5) nævnte Vedtægter med Undtagelse af Søndre Havn, Bestemmelse om, at naar Hunde viser saadan Forstyrrelse paa Gade, Vej eller Offentlig Plads, da kan de optages og fremføres af Politiet, evt. drædes. Saadan Bestemmelse findes ogsaa i Københavns Politivedtægt, § 50, indtil 1907, som særligt, blev ændret d. Maarts 1907.

4) Tilsvarende i Frederiksberg, Nordre Distrikt og Aarhuus.

5) Tilsvarende i Frederiksberg Politivedtægt.

6) Tilsvarende i Frederiksberg og Aarhuus.

7) Tilsvarende, dog ikke i. s. v. sngaar Cyttel, i Frederiksberg og Aarhuus.

8) For Søndre Distrikt som i København dog med Adgang til at fra Politiets Enheder til Cyttling med Hund i Snor.

9) Frederiksberg Politivedtægt har i § 50, sidste Stk., en for Frederiksberg ganske særlig Bestemmelse saalydende:

»Enhver, der lprer en Hund med sig, skal saa vitt muligt spørge for, at ved den ikke forstyrre Forføvet.»

Det er ganske indlysende, at denne Bestemmelse er all for vanskelig at overholde under Nididens Færdselsforhold paa Gaden.

10) I det hele tilsvarende Bestemmelser i de under Note 5) nævnte Vedtægter, dog et Attest skal gives af Tilgyn fører af en Hvirving.

11) Tilsvarende Bestemmelse i de i Note 5) nævnte Vedtægter, dog i Nordre Distrikt og Aarhuus Amts Landdistrikt afbetingt Forbud med at medtage Hunde.

len, Østrig, Frankrig, Finland o. s. v.), vil Indførselstilladelse kun blive givet paa Betingelse af, at Hunden for Ejeren's Regning anbringes i strengt gennemført Karantäne $\frac{1}{2}$ Aar paa Dyrehospitalet i Embedrup, som desangående har skullet en Overenskomst med Landbrugsministeriet.

Blanketter til Andragsvaade om Indførselstilladelse for Hunde faas i Landbrugsministeriets Erhvervsdirektorat.

Endnu skal nævnes, at iflg. ovennævnte Bkg. Nr. 151, 12. April 1924 § 11, skal Hunde, som ved det stednævnte Sundhedsefterlys findes lidende af eller maas mistænkes for at lide af Hundegalskab, Skab eller Hærsesmider, afvises, eller, hvis Genudførsel ikke kan finde Sted, nedslaes ved Veterinærpolitiets Foranstaltning uden Erstatning fra det Offentlige.

VI. Ang. Udførsel af Hunde.

Tilføje Lov af Nr. 217, 16. Decbr. 1931 § 1 kan Landbrugsministeren træffe paakrevende Foranstaltninger dels til Forbyggelse af Udførsel her fra Landet af Hundsdyr, derunder Hunde, som er eller kan mistænkes for at være befængt med smitsom Sygdom eller at have været udsat for Smittepauvirkning dels til Sikring af forsvaerlig Transport, hvor saadant tilstedes.

Saadanne Foranstaltninger vedrørende Hunde er til Dato ikke truffene, og Udførsel af Hunde fra Danmark er kun reguleret ved de Bestemmelser, som det Land, hvortil de udføres, maatte have fastsat.

VII. Sygdomme hos Hunde.

Bestemmelser herom findes i Lov om smitsomme Sygdomme hos Hundsdyr Nr. 156, 14. April 1920, der gælder ogsaa for Hunde, for saa vidt vedkommende Sygdom efter sin Natur findes hos Hunde. Dette er blandt de ondartede Sygdomme Tilfældet med Milhbrand (Lovens § 2) og blaaud de mildere Sygdomme med Skab, Ringorme, Hærsesmider og Hundesyge (Lovens § 10 B).

En ganske særlig Bestemmelse om Hundegalskab og dens Behandling findes derhos i Lovens § 9.

Ifr. ang. Skab, Hærsesmider og Hundegalskab hos Hunde, som ønskes indført her til Landet, det ovfr. under Afsnit V sidste Stk. anførte.

VIII. Foranstaltninger m. H. t. Hunde under Mund- og Kløbesygge.

Herom findes Bestemmelse i Lov Nr. 156, 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene § 6, hvorefter Landbrugsministeren kan bestemme, at alle Hunde skal holdes bundne eller føres i Bnaad og kun opluges, evt. nedslaes, hvis dette ikke overholdes.

IX. Forskelligt andet vedrørende Hunde.

1.

Om Erstatning til Hænderere for Pækersel af Hunde, se Dom i U. f. R. 1913 S. 62: En Mand, hvis Automobil havde overført (og derved antagelig dræbt) en Hund, blev tilføjet at erstatte Hundeden med 500 Kr., da Fejden ikke var Hundesjeterens, og da det ikke kunde antages, at Skaden ikke kunde være uddgaaet ved tilhørlig Agtpaaagivenhed og Omhu fra Chaufførens Side.

2.

Om Erstatning for Mangler osv. en solgt Hund: Dom i U. f. R. 1896 S. 449: Statureret, at en Person, der til en Landmand havde solgt en Hund som stro, vægtsom og godmodig, nægtet han havde en høj Grad af Mistanke om, at Hunden havde skænbitt nogle Fær paa Marked, maatte, da Hunden hos Køberen viste sig glubsk og skæmbet 2 Fær, hvorefter den blev skudt, være pågigt at betale Købesummen tilbage og erstatte Køberen de ham ved Hunden forarsagede Tab, deriblandt Værdien af de 2 skænbittede Fær.

3.

Ang. en som herreløst behandlet Hund, se Domme i:

a. U. f. R. 1904 A. S. 245: Et Mand, som fra Landbohøjskolen havde faaet adleveret en dertil som herreløst adleveret Hund, blev, efter at have haft Hunden i 9 Maaeder, under en af dens oprindelige Ejer anlagt Søg dømt til enten at udlevere den eller at betale den af Ejeren paa Hunden satte Værdi. Erstatning for Hundens Kost og Pleje blev nægtet Sagsøgte, da han havde afhandlet disse Udgifter i egen Interesse.

b. U. f. R. 1910 S. 754: Ogsaa her blev en Mand, T., der havde faaet en som herreløst til Landbohøjskolen afgivet Hund udleveret, og som havde den i henved 9 Maaeder, dømt til at udlevere Hunden til rette Ejer mod Godtgørelse af, hvad Sagsøgte havde befalt paa Landbohøjskolen samt til Hænderen, men, efter Sagens Omstændigheder uden at kunne faa Godtgørelse for Kosten til Hunden.

ad a og b: Til begge Tillænde skal bemærkes, at naar vedkommende, som fik Hundene fra Landbohøjskolen, havde købt dem i Aar og Dag, c: 1 Aar og 6 Uger, da vilde den tidligere Ejer ikke kunne fordrø Hundene tilbage. Mærk. herved det ovfr. i Alsmid III § 50 3die Stk. og Note ?) anførte, hvilket giver Forklaringen paa, at Hundene er blevet indleverede til vedk. Optagere ... mod Reservation af Ejersens Ret i Aar og Dag.

4.

Jagtløvens Bestemmelser om Hunde.

- Disse Bestemmelser findes i *Jagtlav* Nr. 145, 28. April 1937:
- a) § 14, 1. Stk.; se herom ovfr. Lov 18. April 1925 § 18, Note 14).
- b) § 14, 2. Stk.; Forbud mod at medtage løse Hunde i Jægersborg Dyrehave.
- c) § 11, 3. Stk.; se herom ovfr., Lov 18. April 1925 § 18, Note 1), I b).
- d) § 12, Forbud mod Ferden med Hunde paa anden Mands Jagtgrund.
- e) § 13, 2. Stk. og § 36, 7. Stk.; henholdsvis Forbødelse og Konfiskation af Hund, som bruges til ulovlig Jagt.

5.

Om Straf for Mishandling af Hunde.

Se herom Lov om Værn for Dyr Nr. 152, 17. Maj 1916, som i sin § 1 straffer med Bøde, eller Fængsel x den, som mishandler Dyr, efter ved Overanstroingelse, Vandrøgt eller paa anden Maade behandler Dyr uforsvarligt.

Se endv. Lovens § 4 om Ret for Politiet til at postagge Ejeren af en tilskadekommet eller syg Hund, der ikke kan helbredes, at lade den dræbe.

6.

Ang. Brug af Hunde til Lidtyddelse af Rotter, se Indenrigsministeriets *Cirkulære* Nr. 174, 4. Decbr. 1924, som i Henb. til *Lov* Nr. 92, 29. Marts 1924 nævner Anskaffelse af Rottehunde som et af de Lidtyddelsesmidler, hvortil der kan gives Statsstøtte.

7.

I *Lov* om Forspørgelse af sønderjyske Krigsinvalidter m. m. Nr. 160, 29. Marts 1924 § 16 bestemmes, at Hjelpen kan omfatte blinde Invaliders Forsyning med Hørhund.

REGISTER

L. betyder Loven af 18. April 1925, til hvis Forordninger med Note der henvises.
C. betyder Cirkulære af 1. September 1926, til hvis enkelte Punkter der henvises.
Tilsvarende henvises der i Registeret til Bogenes følgende Afdel. III, IV o. s. v. med Angivelse af de enkelte Punkter indenfor hvert Afsnit.

Aarsvar: Politivædretsberegnelser om Hunde, III § 50, Note 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10.
Aarsvar Amt: Politivædretsberegnelser for Landdistrikter om Hunde, III § 50, Note 2, 3, 9, 10.
Advokat: Til Afgørelse af Strafansvar, I, § 13, Note 7 II c.
Afgyftelse: se Hundesalgift c.
Affirming: a. Af Hunde, naar Afgiften er uetholdelig, ved Politirevent af bidste Hunde, L. § 13 ved Note 12 og 15 — c. Af optagne læsgeandte Hunde, III § 50 ved Note 2 samt Note 3 b. d. Af syg Hund, IX Pkt. 5. Se endv. Nedskydning.
Alder, Hunde: a. Betydning for Anmeldelsespligten, L. § 1, 1ste Punktum og Note 4 — b. For Afgiftpligten L. § 7, jfr. § 1, Note 2 a, § 8, Note 2 a.
Almindelige Erstatningsregler: Ansvar efter deene for Skade fra Hunde, L. § 13, Note 1) I c, Note 6 III.
Amtesad: Myndighed m. H. t. Hundesalgift, I, § 5.
Ansættelse: a. Af Hunde I. § 1, C., Pkt. 1 — b. Særlig i Landkommuner, I, § 1, sidste Stk. — c. Betydning for Afgiftsberegning I, § 8, 1ste Stk. — d. Bøde for Lidtyddelse, L. § 13, Note 1.
Ansvar: For Skade forvoldt af Hunde, L. § 13, jfr. Erstatningsloven, Skade b, Slagsmaal, Solidarisk Ansvar c, Straf.
Automobil: a. Ansvar ved Hunds Kollision med Automobil, I, § 13, Note 5 I, I, II q, Note 6 I o, Note 8 k, I — b. Forbud mod Hunde i Raad til Automobil, Kørtejer, Sporvogne, Cykler o. lign., III § 50, sidste Stk. — c. Erstatning for Automobils Paakørsel af Hund, IX, Pkt. 1.
Aviser: a. Bekendtgørelse der ang. Lovens Bestemmelser, I, § 1, Note 1 c, § 3, Note 5.

Blind, se Snor.

Bøvelse: Beringelse for Hundehold, L. § 11.

Boris: Om Bevis i Sager om Skade fra Hunde, L. § 13, Note 4 b, Note 5 I a, b, c.

Beværgelsesløber: Forbud mod Hunde i sadanne, III § 50 ved Note 5.

Blidskæd: Foranstaltning mod bid-ske Hunde, L. § 13 ved Note 1, 2, jfr. Note 1 I c, 2. Sek., og ved Note 15.

Blinde (og døve): a. Adgang til Hundeaftigtes Eftergivelse eller Nedsættelse, L. § 7, 2. Sek. — b. Kørselsmande til blinde Krigsinvalider, IX, Pkt. 7.

Byenslæg Bebyggelse: I Landkommuner, giver Adgang til Indførelse af Købstadsaftigt, L. § 5, C. Pkt. 3, sidste Sek.

Byraad: Myndighed m. H. t. Hundeaftigten, L. § 3.

Se iøvrigt *Kommunalbestyrelse*.

Bøder: a. For Overtrædelse af §§ 1 og 11, L. § 12. — b. For Overtrædelse af § 15, L. § 15 ved Note 7 — c. Ved Foranstaltning mod bidsk Hund, L. § 13 ved Note 12 og 15 — d. For at holde Hund paa nogen m. m., L. § 14 — e. Bøder tilfaldt Kommunekassen, L. § 15.

Børn: Ansvar hver det er Børn, som Hunde har tilføjet Skade, L. § 13 Note 5 I c, § 11 o.

Cykling — *Cyklende*: a. Foranstaltningssvar for Hundes Angreb

paa Cyklende, L. § 13, Note 5 I f, II n, Note 6 III — b. Forbud mod, at Cyklende fører Hunde i Snor, III § 50, sidste Stk., msk. Note 7.

Dagblade, se *Aviser*.

Domsatelse: Kompetence i et Hundeaftigtespørgsmål, L. § 5, Note 3.

Dyrebovstatet: Brug deraf ved Indlæselse af Hunde, V b.

Dyretævers (Dyretæversforeninger): a. Hensyn hertil i Loven, L. § 7, Note 3, § 11 — b. Loven om Værn for Dyr, IX Pkt. 5.

Dyrlæge: a. Myndighed m. H. t. Placshunde, III § 51, Note 9, V § 5.

Døve, se *Blinde*.

Eftergivelse: Af Hundeaftigt, L. § 7, 2. Sek.

Ejerv: a. Om Hundeejers Pligter efter Loven, L. § 1, Note 2 — b. om Fjens og Holders Ansvar, L. § 13, Note 2 a.

Erstatning: a. I Almindelighed for Skade forvoldt af Hunde, L. § 13, 1. og 2. Sek. jfr. Almindelige Erstatningsregler, Forsæt, Uagtsomhed — b. Om Erstatningsansvar uafhængigt af Strafansvar, L. § 15, Note 1) II b, Note 7) II — c. Se Skade b Sagsmaal — d. Serlig om Erstatningskravers Omfang, L. § 13 ved Note 8, 9 og 10; jfr. Lyde, Materiel Skade, Svine og Smerte — e. Ned-

slagning uden Erstatning, V b, sidste Stk. — f. Se Pankørsel — g. Erstatning for Mangel ved solgt Hund, IX Pkt. 2.

Flaskebrøse: a. Anmeldelse der af Hunde, L. § 1, C. Pkt. 2 — b. Hundeaftigten des, L. § 3 — c. Forhøjelse af Afgiften, L. § 4.

Foderpenge: Spørgsmaal herom, IX Pkt. 3.

Forsældtid: For Hundeaftigt, L. § 8, 1. Stk., C. Pkt. 6.

Forhøjelse af Hundeaftigten: I. § 2, § 3, § 4, § 5, § 6, 1. Stk., C. Pkt. 2, 6.

Forbyndelse: Se *Gebyret*.

Forsæt: a. Som Grundlag for Erstatningsansvar, L. § 13 Note 1) I c — b. Om Strafansvar krævet Forsæt, L. 13, Note 7 II. jfr. Sagsmaal o. s.

Forsæger: Ikke Erstatning for Tab heraf, L. § 13, Note 8 i.

Fortov: Lokal Bestemmelse med Forurening ved Hunde, III § 50, Note 8.

Fredningslovg.: a. Anmeldelse der af Hunde, L. § 1, C. Pkt. 1 — b. Hundeaftigten der, L. § 2, C. Pkt. 2 — c. Politivedtægtsbestemmelser om Hunde, III § 50, Note 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

Frist: a. For Anmeldelse af Hundede, L. § 1, 1. Stk., § 8, 1. Stk. — b. For Vedtagelse af Hundeaftigtes Forhøjelse, L. § 2, § 3, § 5, § 6, 1. Stk. — c. For Aflysning af optagne Hunde, III § 50 ved Note 2.

Færøerne: a. Handelow for disse,

L. § 17 — b. Indførsel derfra af Hunde, V § 4.

Gade: a. Foranstaltning mod bidsk Hund paa offentlig Gade, Vej eller Plads, L. § 13, sidste Stk. — b. Hunde paa offentlig Gade, Vej eller Plads skal føres i Snor eller være under Læstagsels, III § 50 ved Note 2 — c. Foranstaltning mod Hunde, der gør eller under paa offentlig Gade, Vej eller Plads, III § 50, Note 3 b.

Gebyrer: For Udrantning, samt Vidne- og Forkyndelsesgebyrer, L. § 10, Note 1.

Grønland: Forbud mod Hunde derfra, V § 3, 3. Stk.

Gøen: Foranstaltning mod gøende eller vildende Hunde, III § 50 ved Note 3; jfr. Gade c.

Hænderkæder: Foranstaltninger hermed, V b, VII.

Halsband: a. Handetegn skal bæres heri, L. § 1, 2. Stk.

Hidse: Se *Bæder* d.

Holder, af *Hand*: a. Haas Pligter efter Loven, L. § 1 ved Note 2 — b. Haas Ansvar for Skade forvoldt af Hund, L. § 13, Note 1) 1. Stk., § 13 ved Note 2 — c. Foranstaltning mod Holder af bidsk Hund, L. § 13 ved Note 12 og 15 — d. Serlig Tilf. af Strafansvar, L. § 14.

Handeaftigt: a. Anmeldelse af Foranstaltning i Afgiftspilgen, L. § 1 ved Note 5 — b. Hvem den paabøder, L. § 1 ved Note 2 —

c. I København med Forhøjelse og Nedsættelse, L. § 2 — d. Ligeledes i Købstæderne, L. § 5
**e. Om Afgiftsfrihed, L. § 2 og § 3, 1. Stk., 4. Punktum jfr. § 5, Note 2 a, § 6, 1. Pkt., § 7 — f. Særlig Forhøjelse, L. § 4, § 5 — g. Købstadsregler i Dele af Landkommuner, L. § 5 — h. Alm. Afgiftsregler i Landkommuner med Forhøjelsesadgang, L. § 6 — b. Regnskabsaar, Vorkaldstid, L. § 8, § 16, 2. Stk. — i. Dens Inddrivelse, L. § 10, jfr. Afhvining; jfr. endv. L. § 12, Note 1.
 k. Se endv. C Pkt. 1, 2.**

Hundegældsbrev: a. Indførselsbesemmelser af Hensyn til denne Bygdom V b — b. Foranstaltning mod Sygdommen her i Landet, VII.

Hunderatter: Afgift af Hunde i saadanne, L. § 7, Note 4 b.

Hundeyge: Foranstaltninger herimod, VII.

Hundetegn: a. Uddeling og Forøvelse heraf, L. § 1, 2. Stk., C. Pkt. 1 — b. Se Løbskaand — c. Særlig i Landkommuner, L. § 1, sidste Stk. — d. Udgiften dertil, L. § 2, 2. Stk., § 3, 2. Stk., § 6, 2. Stk. — e. Berydning, naar Hund optages, III § 50, 3. Stk.
Hundyr: a. Om Ansvar for Hundes Skade paa andre Husdyr, L. § 13, Note 1) 1 a, Note 2 b, d, Note 4 b, Note 6 k, sp. e, f, h, k, l, Note 6 II — b. Nedskydning i saadant Tilfælde, L. § 13 ved Note 13 — c. Anden Foranstaltning, L. § 13 ved Note 12 og 15.

Hantønde: a. Om Afgift af flere Hunde i een Husstand, L. § 4 — b. Særlig om Forholder i Landkommunerne, L. § 6, 1. Stk., nrk. særlig Note 5.
Hændelig Skade: Om Ansvarsfrihed for saadant, L. § 15, Note 1) 1 c, sidste Stk., Note 6 III.
Højde, Hundes: Betykning for Afgiftspilgten, L. § 1, § 2, § 3, § 4, § 5, 1. Stk., C Pkt. 6.

Indetækning: a. Afgiftsfrihed for indelukkede Hunde, L. § 7, 1. Stk. — b. Men de skal anmeldes, L. § 7, Note 5 a — c. Som Foranstaltning mod bidsk Hund, L. § 13 ved Note 13 og 15.

Indførsel: Reglerne om Indførsel af Hunde, Afsnit V.

Invalliditet: a. Om Erstatning herfor, L. § 13, Note 8 d, § — b. Se Blinde b.

Løbskaand: Indførsel deraa af Hunde, V § 3, 2. Stk.

Jagtloven: a. Erstatningsregler i denne for Skade fra Hunde, L. § 13, Note 1) 1 b, — b. Anden Bemærkning om Jagtloven, L. § 13, Note 14 — c. Jagtlovens forskellige Bestemmelser om Hunde, IX Pkt. 4.

Justitsministeren: Kan give Regler om Afgifts Opbehold, L. § 9, jørgenborg Dyrebæse: Forbud mod løse Hunde i denne, IX Pkt. 4 b.

Karantæne: Ved Indførsel af Hunde, V b.

Kirkegaarde: Om Hunde kan med-

tages paa saadanne, III § 57, nrk. Note 10.

Kølobskasser: Forbud mod Hænderhold i saadanne, L. § 11.

Kommunalbestyrelse: a. Virksomhed m. H. t. Overholdelse af Anmeldelsesreglerne, L. § 1, Note 1 c — b. Myndighed m. H. t. Hændergiften i København, L. § 2 — c. Adgang til Nedsættelse eller Eftergivelse af Afgift, L. § 7, 2. Stk.

Se iverigt Bystaad, Sogneraad.

Kommunikation: a. Se Kommuneoene — b. Faar Bøder, L. § 15.

Kommunerne: a. Faar Hændergiften, L. § 2, 2. Stk., § 3, 2. Stk., § 5, Note 2 b, § 6, 2. Stk. — b. Bæder Udgiften til Tegn og Protokoller, L. § 2, 2. Stk., og til Protokoller, L. § 3, 2. Stk. — c. Afholder Aflyvingsudgift, L. § 10 — d. Se Kommunekassen.
Konfiskation: Af Hunde, IX Pkt. 4 c.

Kontroll: Arestation fra saadant eller Øvrighed, ved Indførsel af Hunde, V a § 3, 1. Stk., jfr. V b.
København: a. Anmeldelse der af Hunde, L. § 2, C Pkt. 1 — b. Hændergiften der, L. § 2, C Pkt. 2 — c. Forhøjelse af Afgiften, L. § 4 — d. Politivedtægtsbestemmelser om Hunde, Afsnit III.

Købstæderne: a. Anmeldelse der af Hunde, L. § 1, C Pkt. 1 — b. Hændergiften der, L. § 3, C Pkt. 2 — c. Forhøjelse der af Afgiften, L. § 4 — d. Se Aar-

hus, Normalpolitivedtægter.

Køretøjer: Se Automobil b.

Løbs: Pligter ved Laan af Hund, L. § 1, Note 2 a.

Løbsregulaminster: a. Myndighed m. H. t. Indførsel af Hunde V, a, b — b. M. H. t. Udførelsel, VI — c. Under Mund- og Klovesygs, VIII.

Landkommuner: a. Anmeldelse og Hundetegn i disse, L. § 1, sidste Stk., C Pkt. 1, L. § 6, Note 6 a, § 8, Note 3, § 12, Note 1 — b. Købstadsreglers Anvendelse i Dele af Landkommuner, L. § 5, C Pkt. 3 — c. Almindelige Regler om Hændergiften, L. § 6, C Pkt. 4 — d. Se Aarhus Amt, Normalpolitivedtægter b.

Løjs, Løjer: Pligter ved Leje af en Hund, L. § 1, Note 2 a.

Løbsmidler: Forbud mod Hunde i Lokaler til Forhandling af Lovvedsmidler, IV; jfr. Nævningsmidlet.

Lysler: Erstatning herfor, L. § 13 ved Note 10.

Løbskasser: Ikke som saadanne afgiftsfri, L. § 7 Note 3, C Pkt. 5.

Løbsbed: Erstatning for Betæling af løbsk Hund, L. § 1, Note 1) 1 c.

Løbsgaarde Hunde: a. Erstatningsansvar for Skade fra saadanne, L. § 13 ved Note 3 og 11 — b. Adgang til Nedskydning af skadelige løbsgaarde Hunde, I. § 13

ved Note 14 — *c*. Se Gade b
— *d*. Om løse Pladsbunde, III
§ 51 — *e*. Se Jægersborg Dyre-
have.

Magasin, Københavns: Afgang til
Eftergivelse eller Medstatelse af
Hundeafgift, I, § 7, 2. Sdk.
Mærk- og Vejfred: *a*. Anvendelse
af Lovens herom, I, § 13, Note
1) *a* — *b*. Hvor den ikke an-
vendes, I, § 13 ved Note 14.
Mærkel: *a*. Anmeldelse dér af
Hunde, I, § 1, C, Pkt. 1 — *b*.
Hundeafgiften dér, I, § 3, C,
Pkt. 2.

Material Skade: *a*. Se Skade b —
b. om Erstatning for Skade, der
lader sig erstatte med Pengs, I,
§ 13 ved Note 8.

Medskyld: Erstatningsansvar, naar
skadelidte har Medskyld i Skade
fra Hunde, I, § 13 Note 5, 1.
Sdk., Note 5 II c).

Mitbesidd: Foranstaltninger her-
imod, VII.

Motorrykle: Erstatningspørgsmaal
ved Kollision mellem Motorcyk-
ler og Hunde, I, § 13 Note 2 g,
Note 5 II p).

Mundkurv: Til bidiske Hunde, I,
§ 13 ved Note 12, jfr. Note
I) I c, og ved Note 15.

Mund- og Klovesyge: Behandling
under seulan af Hunde, Afsmit
VIII.

Nedskydning: *a*. Se Løsgættede b.
— *b*. Se Afgivning, Ned-
slagning.

Nedslagning: *a*. Af Hunde, der

ikke maa indføres, V b, sidste
Sdk. — *b*. Af Hunde under
Mund- og Klovesyge, VIII.
Se endv. Afgivning, Ned-
skydning.

Nedstatelse, af Hundeafgiften: *a*.
I, § 2, § 3, cfr. § 5 Note 2 a,
§ 7, 2. Sdk. — *b*. Halv Afgift
ved Flytning, I, § 8, sidste Sdk.,
jfr. Note 4.

Nordse Bir-b: Politivægtbestem-
melser om Hunde, III § 50 No-
te 2, 3, 4, 9, 10.

Norge: Indførsel derfra af Hunde,
V a § 3, jfr. § 4.

Normalpolitivægt: *a*. For Køb-
stederne, III § 50, Note 1 —
b. For Landdistrikterne, III § 50,
Note 2.

Næringsmidler: Forbud mod Hun-
de i Lokaler til Forhandling af
Næringsmidler, III § 50 ved
Note 6, IV; jfr. Levnedsmidler.

Ophævelsesbestemmelser: I, § 16,
1. Sdk.

Opkørvning, af Hundeafgift: *a*.
Kan ikke forbedres, I, § 8 ved
Note 5 — *b*. Se Jus t t s m i-
nisteren.

Optagte: *a*. Af Hunde, ikke for-
langt, I, § 13 ved Note 14 —
b. Af løse Hunde uden Tilsyn
paa Gaden, III § 50 ved Note
2 og 4 — *c*. Af Hunde, som for-
syrer ved Gæen eller Tuden,
III § 50, Note 3 b. — *d*. Under
Mund- og Klovesyge, VIII.

Pædsørel: Om Erstatning for Pæ-
lørsel af Hunde, IX Pkt. 1.

Pæsbæg: Om Foranstaltning mod
bidiske Hunde, I, § 13 ved No-
te 12 og 15.

Penge: Se Materiel Skade
de b.

Person: Skade paa Person, se Skade
de b.

Plads: Se Gade a, b, c.

Pladsbunde: Politivægtbestem-
melser om disse, III § 51.

Politivægtbøven: *a*. Faar Andel i
Hundeafgiften i København, I,
§ 2, 2. Sdk. — *b*. Træffer For-
anstaltning mod bidiske Hunde,
I, § 13 ved Note 12 og 15.

Politiet: *a*. Anmeldelse for dette af
Hunde, I, § 1 — *b*. Tilsyn med
Afgiftregulene, I, § 8, 1. Sdk.

— *c*. Se Afgivning — *e*. Tilla-
delse til Hundehold visse Stæder,
I, § 11 — *f*. Deis Foranstal-
ninger mod bidiske Hunde, I, §
13 ved Note 12 og 15 — *g*.

Opagelse af Hunde, III § 50
ved Note 2 og Note 3 b — *b*.
Foranstaltning mod Forsværelse
fra Hunde, III § 50 ved Note 3
— *i*. Lokal Bestemmelse vedt.
Hunde i Snor, III § 50, Note 7
— *k*. Myndighed om H. t. Plads-
hunde, III § 51 — *l*. overfor
Mishandling af Hunde, IX
Pkt. 5.

Se endv. Veterinærerpø-
nitiet.

Politikassens: *a*. Andel i Hundeaf-
giften, I, § 3, 2. Sdk., cfr. § 8,
Note 5 b — *b*. Udgift til Føgn,
I, § 3, 2. Sdk. — Betaling af
visse Gebyrer, § 10 Note 1.

Politimester: *a*. Paataler Bødesager,

I, § 12, Note 2 — *b*. Træffer
Foranstaltning mod bidiske Hun-
de, I, § 13 ved Note 12 og 15.
Politiet: Ved Overtrækkelse af Lov-
ven, I, § 12, Note 2.

Politivægtbæg: Bestemmelser heri
om Hunde, Afsmit III. Jfr.
Normalpolitivægt-
de b.

Protokol: *a*. Til Indførelse af Huan-
de, I, § 1 — *b*. Udgiften til
Protokollen, I, § 2, 2. Sdk., § 3, 2.
Sdk., § 6, 2. Sdk.

Rabiet, se *Hundegejaldeb*.

Regnskab — *Regnskabsbøger*: For
Mundeafgift, I, § 8, § 16, 2.
Sdk., C, Pkt. 6.

Retstjeleloven: Anvendelse af dens
§ 721, I, § 12, Note 2, 1. § 13,
Note 7 II c.

Ridende: *a*. Erstatningsansvar for
Hunds Angreb paa Rulende, I,
§ 13, Note 5 I b — *b*. Forbud
mod at Ridende fører Hunde i
Snor, III § 50 ved Note 7.

Ringsorn: Foranstaltninger her-
imod, VII.

Rottetunde: Om Tilskud heril, IX
Pkt. 6.

Sageløst: Betingelse for Erstatning
for Skade fra Hunde, I, § 13
ved Note 5.

Skade: Foranstaltninger herimod,
V b, sidste Sdk., VII.

Skade: *a*. Se *Afsætt*, *Er-
statning* — *b*. Om An-
svaret baade for Skade paa
Person og for materiel Skade
ved Hunde, I, § 13, Note

6 I og II, Note 7 I — c. Se Materiel Skade, Person, Lyde, Svie og Smerter.
Skiidsbøde: Forbud mod Indsættelse af dem, V § 3, 4. Skk.
Slagsmaal: Om Ansvar for Skade ved Hundes Slagsmaal, L. § 13, Note 5 II s, Note 6 I b, c, d, II c.

Snor: a. Til Hunde paa offentlig Gade, III § 50 — b. Forbud mod at føre Hunde i Baand fra forskellige Befordringsmidler, III § 50, sidste Skk. — c. Til Hunde paa Kirkogarde, III § 57 — d. Til Hunde under Mund- og Klovesyge, VIII.

Sogaejgden: a. Anmeldelse for ham af Hunde paa Landet, I. § 1 — b. Tilsyn med Lovens Overholdelse, I. § 6, 3. Skk., § 8, I. Skk. — c. Se Aflyvning a.

Sogneraad: a. Bestemmelsesret m. H. t. Anmeldelse og Hundetegn, L. § 1, sidste Skk., § 6, Note 6 a, § 8, Note 3 — b. M. H. t. Indførelse af Købstadafgift, L. § 5 — c. M. H. t. Afgiftforhøjelse, I. § 6, 1. Skk. — d. Se endv. C. Pkt. 1.

Solidarisk Ansvar: For Skade forvoldt af Hunde, I. § 13, Note 4 c.

Sporvogne: Se *Automobil* b.
Straf — *Strafbaar*: a. Se Bøder — b. Se Erstatning b. — c. Se Skade b. — d. Tull., hvor Strafansvar findes paadrager, I. § 13, Note 6 II, 1 — e. Straffebetænelserne i Almindelighed efter § 13, L. § 13 ved Note 7,

iffr. Skade b, Forset b; Uagtsomhed b — f. For Forsyrelse fra Hunde, III § 50 ved Note 3 — g. Ved Opagelse af losgaaende Hunde, III § 50 ved Note 4 — h. For Mishandling af Hunde, IX Pkt. 5.

Sundhedsattest: Ved Indførelse af Hunde, V b.

Sundhedsattesten: Ved Indførelse af Hunde, V a 2. Skk., V a § 3, 3. og 2. Skk., § 4, V b.

Sundhedsattest: Bestemmelser heri om Hunde, Afsnit IV.

Svevige: Indførelse af Hunde derfra, V a § 3, iffr. § 4.

Svie og Smerter: Erstatning herfor, L. § 13 ved Note 9.

Sygdom: Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme hos Hunde, Afsnit V, VI, VII.

Søndre Bnk: Politivetægtbestemmelser om Hunde, III § 50, Note 2, 3, 7, 9, 10.

Tegn, se Hundetegn.

Toldvæsenet: Myndighed ved Transit af Hunde, V a § 3, sidste Skk.

Transit, af Hunde, V a § 3, sidste Skk.

Trækdyr: Afgiftsfræde for Hunde, der bruges som Trækdyr, § 7, 1. Skk.

Tuden: Se Gaen.

Uagtsomhed: a. Som Grundlag for Erstatningsansvar, I. § 13, Note 1) I c — b. Om Strafansvar kræver Uagtsomhed, I. § 13, Note 7 II — c. Se *Sags* 1 u s.

Udførsel, af Hunde: Afsnit VI. *Udgifter*: a. Ved Indkøpsbetalelse af Loven, I. § 1, Note 1 c, § 3, Note 5 — b. Til Protokoller og Tegn, I. § 2, 2. Skk., § 3, 2. Skk.

Udlever af Kommuner: a. Nedsættelse saadanne Seeder af Hundeadgitten, I. § 2, § 3, C. Pkt. 2 — b. Det gælder ikke i Landkommuner, I. § 5, Note 2 a.

Udlevering: For Hundeadgift, L. § 10; iffr. Gebyrer.

Ulykkesforsikring: Erstatning efter Ulykkesforsikringsloven for Skade

de ved Hundebid, L. § 13, Note 3 b.

Vej: Se *Gade* a, b, c,

Veteriner- og Landdrabskolen: a. Myndighed m. H. t. Placshar- de, III 51 — b. Anbringelse paa denne af optøget Hund, IX Pkt. 3.

Veterinærpolitikier: Myndighed m. H. t. Indførelse af Hunde, V a § 4, V b.

Vidner: Se Gebyrer.

Øvrighed: Se Konsul.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Indledende Bemærkninger	5
I. Lov Nr. 127 af 18. April 1925 om Hundeskipt samt om Straf og Erstatning for Skade forårsaget af Hunde, med Noter	7
§ 1. Anmeldelsespligt, Håndbogen, Protokolering af Hunde	7-9
§ 2 og § 4. Hundedragt i Københavns og paa Frederiks- havn	9, 10-11
§ 3 og § 4. Hundedragt i Købstæderne, Plakkerne og Marked	9, 10-11
§ 5 og § 6. Hundedragt i Landkommuner	11-18
§ 7. Fritagelse for Hundedragt	12-14
§ 8 og § 9. Oplysning og Regnskab for Hundedragten	14-16
§ 10. Inddrivelse af Hundedragten	16
§ 11. Forbud mod Handedragt visse Steder	16
§ 12. Straffebestemmelser. Jfr. § 15	16-17
§ 13 og § 14. Om Surensvar og Erstatningsansvar for Skade forvoldt af Hunde. Jfr. § 15	17-28
§ 10 og § 17. Ophævelsesbestemmelser m. m.	28-29
II. Just. Min. Cirkl. Nr. 126, 1. Septbr. 1925 om Forbuds- og Gennemførelse af Lov 18. April 1825	29 31
III. Politivæbningens bestemmelser om Hunde	31-32
IV. Sundhedsredtægtsbestemmelser om Hunde	34
V. Indførsel af Hunde	34-36
VI. Udførsel af Hunde	36
VII. Sygdomme hos Hunde	36
VIII. Hunde under Mand- og Klovesyge	37
IX. Forskelligt andet vedrørende Hunde	37-38
Regjster	39